

Scînteia Tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XV, Seria II-a, Nr. 3084 4 PAGINI — 20 BANI Duminică 12 aprilie 1959

Elevii școlii de 7 ani din comuna Cogelac — regiunea Constanța pregătesc răsădurile pentru grădina și lotul experimental al școlii
Foto: GR. PREPELIȚĂ

La I. S. E.

Un concurs: „In pas cu viața”

Nu de mult în Facultatea noastră de Comerț Exterior a avut loc faza pe an a concursului „In pas cu viața”. Studenții anului III au manifestat un interes deosebit pentru acest concurs.

Tema concursului „Construirea socialismului în R.P.R.” a necesitat un studiu atent și minuțios dat fiind amploarea construcției socialiste ce respiră la fiecare pas în zilele noastre.

Concursul a prevăzut întrebări din documentele Congresului II al P.M.R., Constații de la Constanța și Plenarei C.C. al P.M.R. din noiembrie 1958, precum și din romanele „Bărgan”, „Desfășurarea”, „La cea mai înaltă tensiune”. Participanții s-au prezentat temeinic pregătiți.

Concursul „In pas cu viața”, constituie un nou mijloc prin care studenții își îmbogățesc bagajul cunoștințelor de cultură generală, un nou mijloc de cunoaștere a marilor înfruntări ale regimului nostru democratic.

Obținând cele mai multe puncte, s-au remarcat Chivu Dumitru, Ionuț Fănică și Roșca Eugen, care vor reprezenta anul III în concursul pe facultate.

PETRE M. CRISTEA
student

Concurs de fotografii

Comitetul Central U.T.M., Ministerul Invățământului și Culturii și Asociația artiștilor fotografi din R. P. Română au organizat un concurs pentru lucrări de artă fotografică și fotoreportaj în scopul realizării unor lucrări valoroase cu care țara noastră va participa la Concursul internațional ce va avea loc cu prilejul celui de-al VII-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților de la Viena.

Tematica lucrărilor ce vor fi prezentate la concurs trebuie să fie inspirate din viața nouă a țineretului patriei noastre care, sub conducerea partidului participă activ la construirea socialismului, din munca tineretului din uzine, fabrici, de la sate și din școli, din lupta tineretului lumii pentru pace și prietenie, pentru viitorul fericit al omenirii.

La concurs pot participa concurenții care la sfârșitul acestui an nu depășesc vârsta de 35 ani. Fiecare participant poate prezenta la concurs maximum 6 lucrări; seria de fotografii pe aceeași temă — fotoreportaj — se consideră o singură lucrare.

Un juriu format din reprezentanții forurilor organizatorice, artiștii fotografi și criticii de artă va decerna premiile și va face selecționarea lucrărilor cu care țara noastră va participa la Expoziția internațională a festivalului. Celor mai bune lucrări li se vor acorda două premii a 2000 de lei și trei premii a 1000 de lei.

Concursul se încheie la 15 mai a. e.

(Agerpres)

În întrecerea socialistă în cinstea zilei de 1 Mai muncitorii, tehnicienii și inginerii uzinelor „Vasile Rogoza” din Capitală muncesc cu avânt sporit pentru a realiza angajamentul luat de a da, peste plan, 50 mașini de semănat porumb și a obține economii în valoare de 137.000 lei.

În fotografie: Tinerii din brigada condusă de Ion Bratu studiază posibilitățile de a realiza cit mai multe economii de metal la prelucrarea unor piese.

Carnetul de brigadier

Era prin luna noiembrie a anului trecut. Ziarele publicaseră știri în legătură cu crearea primelor brigăzi utemiste de muncă patriotică — o nouă expresie a dorinței fierbinți a tineretului din țara noastră de a contribui cu toate forțele la dezvoltarea și înfrumusețarea patriei noastre dragi. Tinerii ploșteni au răspuns întotdeauna cu însuflețire la chemările partidului și organizației de tineret, dovedindu-și energia creatoare pe marile șantiere ale socialismului din țara noastră. Și de această dată — continuând această tradiție — ei au hotărât să-și dedice forțele, spiritul lor creator, muncii de folos obșteesc, dezvoltării și înfrumusețării orașului și regiunii.

La început a fost o singură brigadă. Apoi două — dintr-o uzină și o școală. Apoi trei, zece, o sută. Acum sînt peste 1.100. Zecele de mii de tineri (aproape 40.000) în cadrul în brigăzile utemiste de muncă patriotică au realizat pînă acum prin munca lor entuziastă economii în valoare de aproape 1.400.000 lei.

După încetarea lucrului, după terminarea orelor de școală, străzile, parcurile, șantierul de locuințe se umplau de tineri entuziaști. Locuitorii bătrînelui oraș s-au obișnuit curînd cu noul aspect de șantier al orașului. Ei n-au putut rezista elanului mîlșos al tineretului și adesea, alături de brigăzile utemiste de muncă patriotică, veneau să muncească și vîrstnicii.

Au trecut luni. Pe șantierele de locuințe din cartierele Găgeni și Brazi, la șantierul parcului de cultură și odihnă Bucov, precum și pe șantierele de locuințe muncitorești de pe străzile M. Eminescu, Doftana și B. P. Hașdeu, pretutindeni în oraș și în regiune se văd roadele muncii entuziaste ale brigăzilor utemiste de muncă patriotică. Strada Vrancea este acum pavată; cărămizile noilor blouuri de pe strada Kirov au fost aduse sîndurilor de către harnicii brigadierii; cîmpia de lângă Bucov are acum arbori și puieti, se conturează imaginile viitorului lac etc.

Cînd a luat ființă brigada utemistă de muncă patriotică de la cooperativa „Scînteia” nimeni nu se gîndea că în scurt timp ea va ajunge printre primele pe oraș. După primele ieșiri la muncă patriotică brigada și-a analizat activitatea gîndind totodată noi căi de a munci mai bine, mai organizat. Spiritul de abnegație, de disciplină al brigăzilor a apărut tot mai puternic zi de zi. Au fost zile cînd

ploua. Brigada a fost însă la locul ei de muncă. Au fost zile geroase. Hotărîrea și entuziasmul brigăzii a rămas neclintit în ciuda intemperiilor vremii. A fost nevoie urgentă de ajutor pe șantierul de locuințe muncitorești de la Găgeni. Brigada a fost la datorie. A fost chemată a doua zi pe șantierul de la Bucov, brigada n-a pregetat.

Drumul brigăzii de la cooperativa „Scînteia” este cel urmat de multe brigăzi utemiste de muncă

In orașul Ploești au fost înmîinate primele carnete de brigadier unor membri ai brigăzilor utemiste de muncă patriotică

patriotică din regiune. Cu multă harnicie au lucrat și lucrează și tinerii din brigăzile de muncă patriotică de la Rafinaria nr. 3, Atelierele C.F.R., „24 Ianuarie”, Școala medie nr. 6, Uzina Mecanică-Telesajen, I.T.A.U. etc.

Muncind zi de zi, ceas de ceas împreună, tinerii din brigăzile de muncă patriotică și-au dezvoltat spiritul colectiv, dragostea față de muncă, față de preocupările obștești. Muncind în brigadă a fost pentru tinerii o adevărată școală de educație comunistă. Trăsături noi, comuniste, și-au însușit de pildă tinerii elevi ai Școlii medii nr. 6. Muncind, ei au căpătat dragoste față de munca fizică, și-au consolidat educația patriotică. În multe brigăzi tinerii au organizat pașionate întreceri în muncă, au învățat cinstea, au devenit mai disciplinați.

Iată-i acum pe toți împreună pe

Tinerii din brigada utemistă de muncă patriotică de la Cooperativa „Scînteia” primesc carnetul de brigadier
Foto: V. ISAĞ

In raionul Gătaia

A fost terminată colectivizarea agriculturii

În raionul Gătaia — a cărui agricultură a fost cooperativizată în anul trecut — s-au obținut succese însemnate în creșterea producției agricole. Rezultatele gospodăriilor agricole colective însă au fost superioare celor dobîndite de întovărășirile agricole. Ele au dovedit astfel practic posibilitățile mai mari pe care le are gospodăria colectivă în folosirea tehnicii moderne, a agrotehnicii înaintate, în creșterea și dezvoltarea multilaterală a producției agricole și ca urmare în sporirea veniturilor colectivizatorilor.

În anul trecut datorită recoltelor sporite și dezvoltării celorlalte ramuri de producție veniturile gospodăriilor colective din raion au fost cu 30-40 la sută mai mari decît cele ale întovărășirilor.

Producțiile mai bune ale gospodăriilor colective și cîștigurile sporite ale colectivizatorilor au făcut ca, încă din toamna anului trecut, tot mai multe familii de țărani întovărășiți să ceară înscrierea în gospodăriile agricole colective. Treceau întovărășirilor pe drumul agriculturii colectiveze se datește și desfășurării unei susținute munci de convingere asupra avantajelor și superiorității gospodăriilor colective.

În desfășurarea muncii politice de masă un rol important l-au avut colectivizatorii care, îndrumați de organizațiile de partid, au arătat întovărășirilor prin exemple concrete cum s-au dezvoltat gospodăriile colective și cum au crescut veniturile colectivizatorilor.

Ca urmare a înscrierii țărănilor întovărășiți în gospodăriile colective, în raionul Gătaia — agricultura a fost colectivizată. Acum în acest raion, sînt 38 de gospodării colective în care peste 8400 de familii de țărani romîni, maghiari, germani și sîrbi lucrează în comun mai mult de 47.600 ha.

Ca și în celelalte raioane cu agricultura colectivizată din regiunea Timișoara și în raionul Gătaia se desfășoară acum o intensă

șantierul parcului de cultură și odihnă de la Bucov. Purînd drapele de brigadă utemistă de muncă patriotică s-au înclonat în careu. Nu e pentru prima oară cînd se adună în careu. Dar cel de astăzi este neobișnuit. A sosit momentul cînd primii tineri ploșteni, cei mai buni în activitatea brigăzilor utemiste de muncă patriotică, primesc carnetele roșii de brigadierii. Tovarășul Ion Toma, prim secretar al comitetului orașenesc U.T.M., felicită pe toți tinerii pentru munca lor de folos obșteesc, iar celor mai harnici, care au realizat un număr mare de ore de muncă voluntară, le înmînează mult rîvnite carnetele de brigadierii. Ca și la muncă primii care primesc carnetele roșii sînt tinerii din brigada condusă de Emil Pritiș de la cooperativa „Scînteia”. Dovadă a patriotismului lor fierbinte, carnetul roșu îl primesc și alți tineri harnici printre care Gh. Hangiu, Dumitru Ciobanu, Ion Nicolescu de la I.T.A.U., Ion Oprea și Ion Marinescu de la Rafinaria nr. 3 și alți zeci și zeci de tineri ploșteni.

Carnetele roșii le dă tuturor certitudinea încrederii pe care organizația o are în ei. Sînt mîndri de acest lucru și pe viitor harnicii tineri ai brigăzilor utemiste de muncă patriotică ploșteni vor munci plini de înflăcărare pentru înflorirea orașului și regiunii lor. Munca de folos obșteesc este expresia unei înflăcărări patriotice, este concretizarea vie a dorinței tineretului de a sluij partidului, de a fi de folos patriei.

C. BANCILA

Brigada de tineret din secția laminor de 3 toți a uzinelor „Republica” din Capitală s-a angajat ca în cinstea zilei de 1 Mai să realizeze economii în valoare de 13.000 lei și să reducă rebuturile de la 0,48% la 0,30% și să depășească sarcinile de plan cu 7%. Angajamentele au fost în mare parte îndeplinite și depășite. Brigada a realizat astfel peste 17.000 lei economii iar sarcinile de plan și le-a depășit cu 9,5%.
În fotografie: Petre Tănase, responsabilul brigăzii.
Foto: D. F. DUMITRU

Primirea ambasadorului Republicii Populare Chineze de către tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej

În ziua de 9 aprilie a.c., tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, a primit pe ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Populare Chineze, Ke Bonian, în legătură cu plecarea sa definitivă din Republica Populară Romînă.

La primire au fost de față tovarășii Nicolae Ceaușescu, Leonte Răutu și Ianoș Fazekas.

Să grăbim ritmul însămînțărilor de primăvară

Frunțași pe raion la însămînțări

Anul trecut, floarea-soarelui și stecla de zahăr s-au dovedit a fi culturi deosebit de rentabile pentru harnicii colectivizatorilor din Vizureni, raionul Birlad, aducîndu-le un venit de 107 128 lei. 752 kg. zahăr etc. În acest an, colectivizatorii și-au sporit suprafețele cultivate cu floarea-soarelui și stecla de zahăr. În acest scop organizația de bază U.T.M. a luat o serie de măsuri menite să mobilizeze și mai activ anierul la lupta pentru sporirea producției la aceste culturi.

Una din aceste măsuri a fost crearea echipei de tineret cu toamistii Costina Pavel, Nicolae Pavel, Liviu Grigore, Aneta Pescaru și Romița Nichilor. După ce au discutat temeinic și-au luat angajamente importante. Așa de pildă, ei vor obține peste 20.000 kg. steclă la hectar cu 2.700 kg. mai mult ca anul trecut și 2.000 kg. floarea-soarelui la hectar, mai mult cu 136 kg. la hectar ca în 1958. În acest scop, liberii au transportat 75 tone guno de grajd pe suprafața de 34 hectare destinate floării-soarelui și 75 tone pe cele 15 hectare pentru stecla de zahăr, pe care le vor munci ei, de la însămînțat și pînă la recoltat. Vor

efecua trei praștile și polenizarea la stecla de zahăr.

Înainte de începerea însămînțărilor tov. Gheorghe Palade, secretarul organizației de partid și Gheorghe Nichilor, președintele colectivei le-a recomandat tinerilor să muncească în așa fel, încît în 10 zile să poată însămînța toate culturile din epoca întâia. Cîțiva utemisti alături de doi colectivizatori mai în vîrstă au semănat floarea-soarelui. Constantin Ciulacu, Grigore N. Ștefan și Constantin Gricică, toți trei utemisti, cu atelajele au semănat stecla. Au lucrat și unii și alții, făcînd lucru de calitate 5 zile în șir. În a șasea zi, spre prînz ei au raportat organizației de partid că au terminat însămînțatul celor două culturi. În același timp, alți tineri care ajutaseră la semănatul celorlalte culturi din epoca întâia pe o suprafață de 38 ha au raportat același rezultat.

Colectivizatorii din Vizureni s-au situat astfel frunțași pe raion, la însămînțări. Acum, ei însămînțează porumbul angajîndu-se ca, în cinstea zilei de 1 Mai să termine însămînțarea culturilor din epoca a doua.

C. SLAVIC

Pînă cînd să așteptăm sămînța?

Deși în plină campanie agricolă de primăvară, țăranii muncitorii din sectorul socialist, cit și cei cu gospodării individuale din comuna Bercioiu, raionul Coștești, regiunea Pitești nu au încă sămînța de porumb hibrid, deși au predat pentru schimb stăfului popular comunal încă din iarnă însemnate cantități de sămînță obișnuită.

De atunci au trecut cîteva luni. Sămînța hibridă nu a ajuns încă la țărani. Anul trecut, s-a luat aceeași inițiativă în vederea procurării seminței de soi, dar tot din cauza neglijenței stăfului popular comunal, sămînța hibridă a ajuns cu întîrziere și stricală. Producția scăzută de porumb realizată anul trecut în această comună se datorează în bună măsură și acestui fapt. Acum, deși în plină campanie agricolă de primăvară, țăranii muncitorii din această comună sînt puși în aceeași situație. Ei nu-și pot însămînța ogoarele cu porumb, deoarece nu au primit sămînța de porumb hibrid. E nevoie ca Statul popular să ia măsuri eficiente pentru aducerea semințelor.

Secretarul comitetului de partid de la comuna Bercioiu, Cătușă Eugen își susține pe tinerii care doreau o nouă brigadă. Pînă la urmă Cătușă Cornel, de voie, de nevoie, a fost de acord.

Așa se face că după cîteva zile intr-o dimineață la clubul minei a avut loc o adunare generală fulger. Au participat aici mulți mîneri printre care și Cătușă Cornel. S-a votat în unanimitate componența noii brigăzi de tineret iar în fruntea ei a fost ales Enache Chiriță. La 1 februarie cei 12 noi brigadierii au intrat în obtaș, pe răspundere proprie.

Printre cei care așteptau vești despre munca brigăzii o fost Cornel Cătușă. Și, în sfîrșit, iată și primele rezultate. La noul front de lucru: în ziua de 25 februarie s-au extras de aici 120 de tone de cărbune și în întreaga lună februarie, brigada a realizat apoi 800 de vagoane, peste plan, clădindu-se frunțași pe sectorul II.

La altarea acestor vești Cătușă Cornel a spus mulțumit: — Știam eu ce oameni pierd din brigadă.

Cum se explică succesele obținute? Despre asta vorbește cu multă modestie Enache Chiriță. Pentru a se extrage o producție sporită de cărbune, s-a luat hotărîrea colectivă ca toți mînerii să învețe, să se intr-ajutoreze pentru ridicarea continuă a pregătirii profesionale, pentru însușirea tainelor exploatareii mai ușoare a cărbunelui: pîinea industriei.

Acesta este Enache Chiriță, care și în afara orelor de serviciu deseori coboară în obtaș, în permanență preocupat de bunul mers al brigăzii. Pentru meritele sale a fost primit de curînd în rîndurile candidaților de partid.

Enache Chiriță este unul dintre mulți tineri, din țara noastră, crescuți de partidul nostru, după moralul, după profilul, după conduita societății noastre socialiste.

LIDIA POPESCU

(Continuare în pag. 3-a)

UNUL DIN CEI MULȚI

Enache Chiriță a ajuns vestit la mina Petrița în urma unor întâmplări ce au avut loc la începutul lunii ianuarie. Aducîndu-și amînta de acestea, secretarul comitetului U.T.M. de la mina Petrița, Vasile Pătrășoiu, ride potoli și pe urmă zice:

Minerul frunțaș de la Petrița, Cătușă Cornel, a fost invitat la adunarea generală U.T.M. de la sectorul III.

Să răspundă băieților, tovarășul Cătușă dacă este de acord sau nu, să ia ființă la mină o nouă brigadă utemistă?

Ce să am împotriva? O întrebă Cătușă Cornel. Să ia ființă fraților!

Dar pe Chiriță ni-l dai? a întrebă Ion Popescu, secretarul organizației de bază U.T.M.

Ei, asta nu! Dacă-l luați pe Chiriță iau și eu tate sculele și ies la suprafață!

Să poate tovarășe Cătușă... Dumenea, miner frunțaș care te bucuri de aprecierea tuturor tovarășilor, se poate să ai o asemenea părere? Se poate să pui interesele brigăzii dumitale deasupra celor generale?!

Eu tot plec de la dumenea tovarășe Cătușă — i-a spus atunci Chiriță. Pișcotă, să-mi dai și tu rîmîn, Mulțam că m-ai învățat meseriei faină. Tot ce am căpătat bun de la dumenea, trebuie să duc mai departe — să învîț și eu pe alții.

Băieții l-au aplaudat. Secretarul comitetului de partid de la mina tovarășul Cătușă Cornel, de voie, de nevoie, a fost de acord.

Așa se face că după cîteva zile intr-o dimineață la clubul minei a avut loc o adunare generală fulger. Au participat aici mulți mîneri printre care și Cătușă Cornel. S-a votat în unanimitate componența noii brigăzi de tineret iar în fruntea ei a fost ales Enache Chiriță. La 1 februarie cei 12 noi brigadierii au intrat în obtaș, pe răspundere proprie.

Printre cei care așteptau vești despre munca brigăzii o fost Cornel Cătușă. Și, în sfîrșit, iată și primele rezultate. La noul front de lucru: în ziua de 25 februarie s-au extras de aici 120 de tone de cărbune și în întreaga lună februarie, brigada a realizat apoi 800 de vagoane, peste plan, clădindu-se frunțași pe sectorul II.

La altarea acestor vești Cătușă Cornel a spus mulțumit: — Știam eu ce oameni pierd din brigadă.

Cum se explică succesele obținute? Despre asta vorbește cu multă modestie Enache Chiriță. Pentru a se extrage o producție sporită de cărbune, s-a luat hotărîrea colectivă ca toți mînerii să învețe, să se intr-ajutoreze pentru ridicarea continuă a pregătirii profesionale, pentru însușirea tainelor exploatareii mai ușoare a cărbunelui: pîinea industriei.

SEVER UTAN

Pregătirea ucenicilor — la nivelul tehnicii noi!

CITIȚI
pagina 2-a:
Din duminică
în duminică

Și tocmai în acest spirit a educat școala noastră ucenicii. La uzinele de tractoare din Orașul Stalin au fost create condiții optime pregătirii ucenicilor la nivelul tehnicii noi. Atelierul școlă, înzestrat cu 25 strunguri, 12 freze, 30 raboteze și cu alte mașini-unelte, asigură ucenicilor anulul I posibilitatea să-și însușească temeinic meseria, să cunoască cele mai în-

alte metode tehnologice de muncă. Sub conducerea maistrilor instructori, ucenicii execută, în conformitate cu programa analitică, diferite piese și unelte de precizie.

O atenție deosebită se acordă aici organizării practicii ucenicilor anilor I și III. În mare măsură, aceștia lucrează pe lingă muncitorii cu o înaltă pregătire profesională și mulți dintre ei chiar singuri la mașini. Ajutat de muncitorul Vasile Rogoza, ucenicul strungar Gheorghe Coznea lucrează cu viteze sporite de așchiere (1.200 m. span pe minut).

Muncitorul Mihai Ciucu s-a ocupat o vreme de ucenicul Constantin Alexe, iar acum îl îndrumă pe ucenicul Constantin Bejan. Ambii ucenici minuește cu pricepere și străduiește de a deveni un

lucru de calitate. Întrucît cel mai important este tocmai ajutorul muncitorilor frunțași ai uzinei, lată de ce a fost cerut sprijin celor mai calificați muncitori, cu cea mai bogată experiență din uzină. Așa se face că astăzi ucenicii școlii se bucură din plin de ajutorul apropiat și calificat al celor mai pricepuți și cu experiență muncitori din uzină, care se străduiesc să-i pregătească cit mai temeinic. Repartizarea ucenicilor pe lingă cei mai buni muncitori, crearea condițiilor ca să lucreze singuri pe diferite mașini sînt factori care au făcut ca mulți ucenici printre care Nicolae Drăgan, Nicolae Bunică, Ștefan Cristea, Grigore Lepăduț, Cornel Pirv și mulți alții să lucreze la nivelul muncitorilor frunțași ai uzinei.

Raid prin cîteva școli profesionale din regiunea Stalin

— Dacă nu pui mîna pe mașină, dacă n-o cunoști în amanunț și n-o strînești, nu înveți cu adevărat meseria — ne a spus secretarul organizației de partid din școala profesională „Ernst Thälmann” din Orașul Stalin. Cu alte cuvinte — a continuat el — meseria se învață lucrînd la mașină.

Cu sprijinul muncitorilor frunțași

— Dacă nu pui mîna pe mașină, dacă n-o cunoști în amanunț și n-o strînești, nu înveți cu adevărat meseria — ne a spus secretarul organizației de partid din școala profesională „Ernst Thälmann” din Orașul Stalin. Cu alte cuvinte — a continuat el — meseria se învață lucrînd la mașină.

Din duminică in duminică

CERCETĂRI ARHEOLOGICE DE MARE IMPORTANȚĂ pentru cunoașterea istoriei patriei

Există în activitatea științifică momente de maximă tensiune, de încordată așteptare. Închipuiți-vă, de pildă, starea sufletească a cercetătorului în momentul rezolvării unui complicat calcul matematic, sintetizării unei substanțe noi sau descoperirii unei fraze neclare a unui vechi manuscris.

Înștițare este și emoția, încordarea arheologului care distocă cu o închipuirea migală fărâmiată cu fărâmi un vechi strat de pământ ce ascunde o unealtă, un vas de argilă ce vine să aducă lumină asupra vechii pe care au dus-o oamenii cu mii și mii de ani în urmă.

În zeci de localități ale țării noastre sînt scoase la iveală pe baza unei intense activități arheologice — fără precedent în istoria noastră — documente de mare valoare științifică cu ajutorul cărora putem reconstitui viața oamenilor ce au trăit cu milenii și veacuri în urmă pe meleagurile noastre.

O recentă descoperire avută cu academiștii Em. Condurachi, director al Institutului de Arheologie al Academiei R.P.R. vine să evidențieze cititorilor noștri câteva din biruințele deosebite din ultimul an ale arheologilor noștri pe drumul cunoașterii vechii istorii a poporului nostru.

Ne-ar interesa în primul rînd direcțiile campaniei arheologice desfășurate în anul trecut.

— În ultimii ani planurile noastre au fost axate pe o serie de probleme legate de înlocuirea Tratatului de istorie a R.P.R., precum și pe o serie de probleme legate de formarea poporului român.

— Am vrea acum să insistăm a-

supra citorva descoperiri deosebite obținute în anul trecut.

— Cea mai interesantă descoperire în campania arheologică din anul trecut, descoperire ce are o mare importanță pentru istoria patriei noastre, pentru istoria înțregii omeniri este — aceea făcută lângă Slatina pe Olt unde au apărut urmele celei mai vechi ale umanității primitive pe teritoriul patriei noastre din faza de început a epocii paleolitice, în urmă cu peste 600.000 de ani.

Descoperirea de la Slatina a fost confirmată și de marele arheolog sovietic prof. Boriscovski de la Leningrad.

Puteți spune acum cu certitudine că descoperirea de la Slatina

De vorbă cu acad. prof. EM. CONDURACHI

este de valoare descoperirilor paleolitice făcute mai de mult în Africa de Sud sau a acelor făcute lângă Pekin, cunoscute în întreaga lume științifică. Se poate deci afirma astăzi pentru prima dată că umanitatea primitivă s-a format și pe teritoriul patriei noastre.

— Și ce s-a găsit propriu zis lângă Slatina?

— Unele primitive și urme de oase ale animalelor de climă caldă care au trăit în acea vreme și care de obicei însoțesc astfel de unelte.

— Cui i se datorează această descoperire?

— Sefului sectorului paleolitic al Institutului nostru tov. C. S. Nicolaescu-Plopșor și tov. Ion Moșon, directorul muzeului raional din Slatina.

— Ați vrea să continuați acum să ne mai spuneți câteva cuvinte despre alte descoperiri?

— Pe cele 45 de șantiere deschise anul trecut s-au făcut foarte multe descoperiri. Bineînțeles că nu pot înșta decât numai asupra citorva dintre ele.

Astfel trebuie subliniate cercetările de la Cernavodă și de la Traian (Bacău). La Cernavodă s-a descoperit astfel un cimitir din epoca neolitică cu vase și statuetă de pământ ars, asemănătoare celor din insulele Egee. Iar la Traian s-a descoperit o așezare cu ceramică pictată, asemănătoare celor din Ucraina.

Au continuat de asemenea cercetările făcute în munții Orăștiei la cetățile dacice.

În urma cercetărilor noastre au apărut la Histria fragmentele unui minunat templu de marmură din veacul al III-lea î.e.n. Descoperirea templului aduce date

noi pentru studiul influenței reciproce dintre popoarele ce au trăit pe teritoriul țării noastre. O altă descoperire importantă s-a făcut la Fregății (pe malul Dunării) unde există o cetate din epoca romană fabrică și un imens cimitir (din veacurile IV-VI ale erei noastre) din care au fost săpate peste 800 de morminte cu detalii înșmate care privesc la cultura materială din regiunea Dunării de Jos din acea perioadă.

— Ce părere au arheologii străini despre noile noastre descoperiri?

— În anul trecut arheologii sovietici, arheologii din țările de democrație populară au subliniat cu entuziasm rezultatele remarcabile ale istoricilor din țara noastră. Vă pot de asemenea aminti că, la Conferința internațională de arheologie care a avut loc în septembrie 1958 la Roma au fost mult prețuite rezultatele arheologiei românești și în multe cazuri date ca exemplu.

— Pe baza noilor descoperiri începe să fie tot mai bine cunoscută istoria veche a patriei noastre, sint elucidate o serie de epoci despre care știam foarte puține lucruri până acum.

Vă pot de asemenea informa că în anul viitor noi vom acorda o atenție deosebită continuării cercetărilor începute anul trecut. Vom dezvoltă astfel studiile pe șantierele de la Slatina, Bicăz, Traian, Grădiștea Muncelului, Histria, Constanța, Mangalia, Sărata Monteoru, Suceava și în multe alte locuri din țara noastră.

Toate descoperirile arheologilor noștri au putut fi realizate numai datorită griji deosebite pe care o are regimul democrat-popular pentru dezvoltarea cercetărilor științifice, pentru cunoașterea istoriei popoarelor ce au trăit cu veacuri în urmă pe teritoriul patriei noastre.

I. SAVA

Cum se va putea face plajă... iarna

Cel mai mare și mai modern stabiliment de băi din Europa este în curs de construcție în Georgia, fiind opera arhitectului Iosif Zaali-chvili.

Noul stabiliment de băi de o formă originală este împărțit în interior în patru sectoare — fiecare cuprinzînd 14 bazine, cu o capacitate de 2.500 bolnavi pe zi.

De asemenea, se mai întocmește și proiectul unui plan general pentru construirea centrului balneologic din Tbilisi, cuprinzînd o suprafață de 150 ha., o adevărată cetate medicală.

Dar un alt proiect la care lucrează deocamdată arhitectul georgian Iosif Zaali-chvili este mai original.

Este vorba de o adevărată „mare acoperită”.

Cu toate că Georgia, vara este o țară înșorită, totuși iarna clima este destul de rece, pentru a permite scaldatul în mare.

Arhitectul georgian intenționează de aceea proiectarea unui stabiliment pe țărmurile Mării Negre, sub forma unui edificiu oval acoperit.

Piscina, care va avea o formă rotundă va fi umplută cu apă de mare încălzită. Alături va fi o plajă artificială, cu nisipul încălzit cu ajutorul unor calorifere orizontale, astfel ca temperatura nisipului să fie aceeași ca și în zilele înșorite ale verii.

În interior soarele va fi artificial constînd dintr-un sistem de aparate cu raze ultraviolete.

Frumoasă este patria noastră. Iată o vedere din Poiana Slatin. Acum de aceste frumuseți ale naturii se bucură oamenii muncii.

LEGIUNEA STRĂINĂ — ȘCOALĂ A CRIMEI

Într-una din după amiezile de la sfîrșitul lui martie din anul care asigură cursa între Madrid și orașul vest-german Frankfurt pe Main au coborît opt tineri. Pentru Willi Oederwald, Helmut Porwol, Siegfried Drextler, Horst Weismüller, Georg Maier, Heinz Mütze și Heinz Peth acest zbor a fost ultima etapă a unei călătorii infernale care a început odată cu drumul făcut în urmă cu șase luni în orașul francez Strassbourg pentru a se înrola în Legiunea Străină. Lunile petrecute în Legiunea Străină, instrucția nemiloasă la care au fost supuși, masacrarea împotriva populației pasnice algeriene, toate acestea au lăsat o urmă de neșters în inimile și sufletele lor.

Precis, nici unul dintre ei nu putea să explice ce anume i-a determinat să își părăsească părinții și casele, să plece la Strassbourg unde să înșalească contractele prin care s-au vîndut ca sclavi în Legiunea Străină. Cîtinău doar capul și repetan: „Niciodată, din nou!”.

Ce-i împinge pe tinerii vest-germani în Legiunea Străină?

De la înființarea Legiunii Străine, a unităților militare organizate de guvernul francez în scopul reprimării mișcării de eliberare națională din coloniile a trecut peste 100 de ani, dar „umtodele” de recrutare nu s-au schimbat.

Cu porțile larg deschise tuturor hoților și bandiților, trădătorilor de patrie și celor ce caută aventuri, încă din primele zile Legiunea Străină a devenit o adunătură sinistra de elemente declasate, beștii cu chip de om, gînduri să și murdărească mințile cu singele oamenilor nevoințați pentru bogăția viitoare promisă. Cum s-a putut întîmpla ce cei șapte tineri vest germani să aleagă această cale?

Folosindu-se de grelele condiții materiale ale tineretului muncitor din Germania occidentală, de șomajul care face ravagii catastrofale, folosindu-se influența exercitată de o serie de organizații neonaziste ce cultivă disprețul și ura față de alte popoare, cumpărătorii de carne de tun din Strassbourg i-au amăgit. Realitatea vest-germană este tragică pentru tineret. Minele care își închid porțile, întreprinderile care își reduc producția, marfurile pe care oa-

menii muncii nu au bani ca să le cumpere — faș ca armata șomerilor s-a crescut neîncetat. Așa s-a născut mulțimea tinerilor „de prisos” — cum îi numesc ziarurile burgheze pe tinerii șomeri. Pentru ei nu se găsesc locuri de muncă. Tinarul Jost von Rennings din München este doctor în filozofie. El a fost ferisit fiind a reușit să obțină un post de maturator de strada. Zeci de tineri intelectuali — șomerii și ei — îl învidiau. O parte din tinerii șomeri — mai slabi, căzuți pradă disperării, înșuflețau de o imensă mîșna progonandistică care folosește, de la tîrziu de „comisuri” pînă la tone de ziare, toate mijloacele („Mein Kampf” apare în tiraje de milioane) — își pun tinerețea la mează. Își vînd cîmășii, își vînd chiar viața devenind criminali de profesie. El sînt victime nu numai ale organizațiilor revanșarde, militariste, care caută carne de tun pentru noul Wehrmacht, ci și ale colonizatorilor — mai ales francezii — în căutarea de soldați pentru murdărele și sîngerosele războaie împotriva popoarelor dornice de libertate. Complexul de împrăjurări tragice, rezultat al oprimării capitaliste și fascizării vieții de stat din Germania occidentală, împinge pe o seamă de tineri către Legiunea Străină — această școală a crimei. Ei regretă însă amaric acest pas...

Au refuzat să devină ucigași...

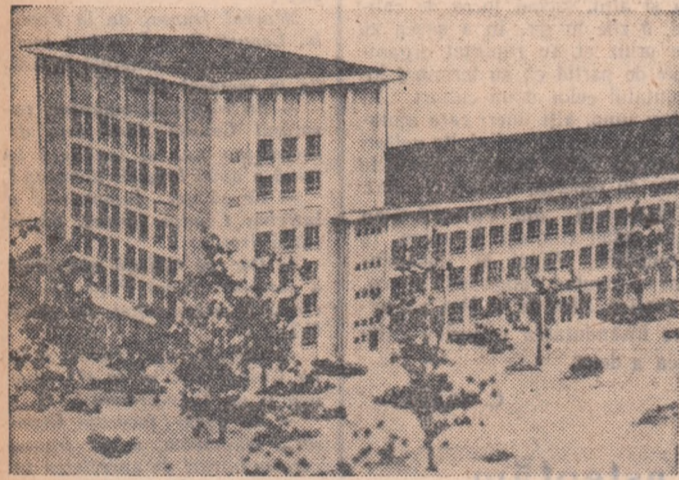
Cei șapte tineri erau într-una din încăperile aeroportului înconjurate de ruiele apropiate. Părințele lui Siegfried Drextler le reproșează: „Ați văzut doar ruinele, mormintele și tragedia războiului aici în Germania și totuși ați plecat la război?” Toți clătina din cap: „Au vrut să câștige bani, au vrea promisiunea de autorități militare franceze. Acum zîmbesc fericiți că au rămas macar în viață. Și Willi Oederwald, un tînar cu piele brună și ochii albaștri, începe să povestească grozavile prin care au trecut. Relatăm întocmai după ziarul vestgerman „Die Welt”:

„De la Strassbourg am fost trimis în Algeria, în lașărul de cruci de la Saida. Din prima zi francezii ne-au schimbat numele. Pe mine, luînd numele de fata al mamei, m-a chema Karl Opper. La cererea francezilor toți a trebuit să ne schimbăm numele, ca o primă măsură ce se ia în Legiunea

Străină. Viața noastră militară a fost un adevărat infern. Ofițerii francezi se purtau cu noi ca niște beșteri, dar mai răi erau subofițerii germani, dintre care mulți au servit în S.S. Trebuia să ne pregătim pentru acțiuni de curățire adică masacrarea algerienilor. Auzeam în fiecare zi ce se întîmpla cu algerienii căzuți în șanșurile Legiunii Străine, cu cei ce luptau pentru independența țării lor”. Tinerii erau martori ai crimele odioase comise împotriva pacnicului popor algerian. Fuseră transformați în ucigași. Conștința lor se revolta. Și atunci... Dar să cităm mai departe din „Die Welt” cele spuse de tinarul vestgerman: „Nu am mai putut rezista și ne-am hotărît să fugim. În ziua când am căpatat permisiune, am cumpărat fiecare cite un pachet cu mîncare și am ieșit din Saida. În zorii zilei următoare am întîlnit o unitate a Armatei algeriene de eliberare. Am spus imediat adevărul. Ne-au condus într-un lașăr de prizonieri unde am primit ceai și mîncare, turbane și alte haine. După citeva zile am plecat dornice de libertate. Complexul de împrăjurări tragice, rezultat al oprimării capitaliste și fascizării vieții de stat din Germania occidentală, împinge pe o seamă de tineri către Legiunea Străină — această școală a crimei. Ei regretă însă amaric acest pas...”

Cei șapte tineri erau într-una din încăperile aeroportului înconjurate de ruiele apropiate. Părințele lui Siegfried Drextler le reproșează: „Ați văzut doar ruinele, mormintele și tragedia războiului aici în Germania și totuși ați plecat la război?” Toți clătina din cap: „Au vrut să câștige bani, au vrea promisiunea de autorități militare franceze. Acum zîmbesc fericiți că au rămas macar în viață. Și Willi Oederwald, un tînar cu piele brună și ochii albaștri, începe să povestească grozavile prin care au trecut. Relatăm întocmai după ziarul vestgerman „Die Welt”:

„De la Strassbourg am fost trimis în Algeria, în lașărul de cruci de la Saida. Din prima zi francezii ne-au schimbat numele. Pe mine, luînd numele de fata al mamei, m-a chema Karl Opper. La cererea francezilor toți a trebuit să ne schimbăm numele, ca o primă măsură ce se ia în Legiunea

Macheta unei stații experimentale pentru fabricarea perlonului. Aceasta urmează a fi construită în R. P. Chineză după un proiect din R. D. Germană

Un aparat de fotografiat cît... o cutie de chibrituri

În Ucraina a fost realizat un aparat de fotografiat original pentru amatori, de tip „Kiev-Vega”, avînd dimensiunile unei cutii de chibrituri și o greutate de 150 g. Aparatul este înștrazat cu un

Fotografii ale corpurilor cerești

Consiliul științific al Observatorului astronomic central din Pulkovo a discutat primele rezultate privind observațiile făcute cu ajutorul marelui refractor. Acest aparat instalat la Pulkovo acum un an și jumătate, a permis astronomilor să execute 250 de fotografii ale stelelor duble și multiple, îngrămădirilor stelare, planetei Marte, precum și altor corpuri cerești.

Actualmente, savanții sînt pe punctul de a analiza fotografiile făcute grație marelui refractor.

De asemenea, s-a început și prepararea plăcilor speciale pentru fotografierea stelelor duble. În viitor, se prevede utilizarea unui sistem foto-electric pentru automatizarea observațiilor astronomice.

Posturi de televiziune în culori

Uzina „Kozitski” din Leningrad a început fabricarea primei serii de aparate de televiziune în culori.

Ecranul acestor aparate este format din aproape 1,5 milioane de celule acoperite cu luminofoare roșii, albastre și verzi. Dimensiunile ecranului sînt 470/355 mm. Noile posturi sînt prevăzute pentru recepția 12 programe.

Ele pot recepționa atât emisiunile colorate cît și pe cele în negru și alb.

Un aparat electronic traducător

La Moscova, a fost pus la punct un aparat electronic pentru traducere. Cititorii, cu ajutorul unor microfoane legate la mașina de tradus, pot primi răspunsurile în limba lor maternă. Aparatul traduce simultan în 10-12 limbi.

obiectiv de tip „Industar” cu o intensitate luminoasă de 1:3,5 și o distanță focală de 23 mm. Datorită faptului că obiectivul are o distanță focală scurtă, punerea la punct de vine înșutită. Se pot lua fotografii de la o distanță de 2 m. și mai mult.

Obturatorul de metal, permite să se facă expuneri de 1/30, 1/60, 1/200 sec. La aparatul fotografic pot fi cuplate lămpi moderne de tip „Blitz”.

Dimensiunile negativului sînt de 10x14 mm.

Pină nu de mult se știa că submarinul era folosit doar în scopuri militare. Iată că submarinul sovietic „Severianka” se ocupă în exclusivitate cu misiuni cu caracter pașnic. El pleacă în larg și coboară în adîncurile oceanelor și mărilor pentru a cerceta și studia fauna și flora apelor, bogățiile imense ce se ascund în adîncurile oceanelor și mărilor. „Severianka” este construit și înștrazat cu toate aparatele necesare îndeplinirii acestei nobile misiuni.

Celui care dorește să aibă o imagine clară despre „Severianka” îl recomandăm să citească romanul lui Jules Verne „80.000 de leghe sub apă”. Submarinul „Nautilus” din acest roman și „Severianka” sovietică se aseamănă foarte mult. Gîtitorul să nu uile însă că dacă corabia lui Jules Verne era un rezultat al fanției geniale a autorului, în schimb „Severianka” există în realitate depășind chiar imaginația scriitorului. Pe bordul ei cercetătorii sovietici desfășoară o bogată activitate științifică, sistematică, pentru studierea oceanului. Vă aducem aminte că „Nautilus” avea încăperi mari și luxoase. Pe „Severianka” totul este construit astfel pentru a crea condițiile cele mai excelente pentru navigația submarină, fiind dotat cu aparatele cele mai moderne pentru munca de cercetare științifică.

Fiecare om al echipajului are

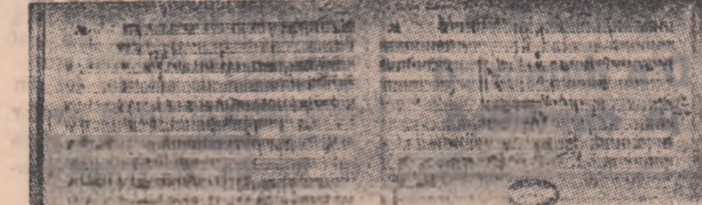
posibilitatea să pătrundă personal în adîncurile oceanului. În acea lume — ca din basme — nemărginită, înștită și plină de taine.

În apele mărilor și ale oceanelor, în întinderea imensă a Oceanului Pacific există o viață extrem de bogată. Și aici procesul vieții este neîntrerupt, producîndu-se o cantitate colosală de substanțe hrănitoare, considerabil mai mare decît pe pămînt.

Între nenumăratele și diversele organisme ale faunei și florei acvatice se creează legături atât de complexe, încît cu tot efortul de-a de-a lungul secolelor de așteptare savații renumiți, ele au rămas prea puțin cunoscute.

Bogățiile naturale ce se ascund în mări și oceane pot fi de o mare utilitate omului. Dar, pentru a se folosi de ele, trebuie în primul rînd să studiem oceanul, procesul vieții, vegetația și animalele din acest mediu, viața și comportarea peștilor și a altor organisme. Echipajul submarinului „Severianka” și-a propus tocmai îndeplinirea unei asemenea sarcini științifice.

Cu ajutorul unui termometru special se stabilește ușor la orice a-

Manuscrisă al lui Richard Strauss

Atmosfera ce domnește la Biblioteca Academiei R.P.R. are un contrast. Pe de-o parte mișcare, animația de pe culoarele ce duc spre diferitele secții, pe de altă, tăcere, liniștia activității a celor ce studiază în sălile de lectură. Am deschis încet o ușă pe care scria: „Carti rare”. Aici liniștea și parca și mai pregnantă. Oamenii se mișcă și vorbesc ca într-un film mut. Privesc la cei aplecați peste dosare voluminoase pe care le cercetează unorii cu lupa. Au în față manuscrise. Poate și sentimentele pe care le trezesc aceste hîrtii pe care sîntădăți, unorii foarte de demult, și-au așternut gîndurile oameni de seamă, îi fac pe cercetători să păstreze această liniște respectuoasă. Urci în depozitul de manuscrise. Pești în jur auzai rufării și cărji. Aspra, îngălbenite de vreme, tălăcu...

Am avut în față file de pergament scrise cu sîte și sîte de an în urmă, începînd cu secolul al XI-lea. Încă de pe atunci oamenii dovedeau noble înclinații spre frumos. Slovele sînt scrise îngrijit, unele cu aur. Paginile împodobite cu splendide miniaturi colorate, cu frontispicii din motive dovînd un gust ales. Un prețios manuscris slav din secolul al XI-lea are o

legătură lucrată în argint, dovedind un mare meșteșug în modelarea metalelor. Iată o operă aparținînd marelui poet persan Ferdousi care a trăit în secolul al X-XI-lea. Este ornată cu miniaturi reprezentînd războinici călare. Se remarcă mîștrăria și care pictorial în mișcare, expresia de pe chipul personajelor.

Foarte interesantă este colecția așa-zisă „de autografe” pe care o deține Biblioteca Academiei R.P.R. E vorba de scrisori sau diferitele alte texte aparținînd unor oameni de seamă. Am primit scrisori de la George Enescu și Gheorghe Brătianu, Richard Wagner și Lamar-tine, Garibaldi și Voltaire. Iată o colecție de 91 de scrisori pe care marile scriitori francezi Romain Rolland le-a trimis lui Panait Istrati dezvoltîndu-i multe gînduri și păreri cu privire la artă și literatură. M-am aplecat cu respect peste fragmentul dintr-o scrisoare aparținînd gigantului literaturii ruse Lev Tolstol. O foște simplă, liniată, de caiet. Este datată doar 17 ianuarie. Un scris mare, înclinat spre dreapta. Am văzut o telegramă semnată de marelui poet indian Rabindranath Tagore și expedată din Belgrad.

„Era pe vremea cînd o boală a căruia leac nu se cunoștea, se cerea sîte și sîte de vieți omenești. Certific că cei trei romîni (doi copii și un bărbat) sînt în tratament preventiv de turbare în laboratorul meu...” Semnează: Louis Pasteur, Paris, iulie 1886. Cu emoție ne apropiem de ma-

putut observa în apă — luminată de puternice reflectoare — prezența unor organisme acvatice ciudate, molușce cu aripi și picioare, diferite meduze, pești și raci cu ochii negri. Cu ajutorul reflectoarelor se fac cercetări pînă la o distanță de 18—20 de metri.

În fața submarinului se află reflectorul unui televizor, care se găsește în cabina de cercetări științifice. Pe ecranul televizorului apar imaginile organismelor și ale lucrurilor ce se află în fața submarinului.

Spre deosebire de „Nautilus”, „Severianka” are cum s-ar zice patru ochi. Lucrurile din fața lui apar pe ecranul televizorului amînit. În partea dreaptă și stînga sînt iluminatoarele de bord. Deasupra submarinului există de asemenea un iluminator, care se deschide numai după scufundare. Astfel, în fața oamenilor noștri de știință se deschide posibilitatea cercetării tainelor vieții din adîncurile mărilor și oceanelor.

„Severianka”, acest titan al mării, este un instrument al omului în cunoașterea a noi și noi taine ale naturii, în supunerea naturii de către voința omenească. Primele două expediții ale submarinului s-au terminat cu succes și au confirmat perspectivele folosirii submarinului în scopuri științifice, pentru cercetarea mărilor și oceanelor.

Cu ajutorul vîștelor amînite s-au obținut date foarte interesante cu privire la diferitele straturi din apă. Ele arată mîștrărie și durată de timp a valurilor de pe suprafața apei, ceea ce deschide noi perspective în studierea corurenților marini. Prin iluminatoarele submarinului, cercetătorii au

putut observa în apă — luminată de puternice reflectoare — prezența unor organisme acvatice ciudate, molușce cu aripi și picioare, diferite meduze, pești și raci cu ochii negri. Cu ajutorul reflectoarelor se fac cercetări pînă la o distanță de 18—20 de metri.

În fața submarinului se află reflectorul unui televizor, care se găsește în cabina de cercetări științifice. Pe ecranul televizorului apar imaginile organismelor și ale lucrurilor ce se află în fața submarinului.

Spre deosebire de „Nautilus”, „Severianka” are cum s-ar zice patru ochi. Lucrurile din fața lui apar pe ecranul televizorului amînit. În partea dreaptă și stînga sînt iluminatoarele de bord. Deasupra submarinului există de asemenea un iluminator, care se deschide numai după scufundare. Astfel, în fața oamenilor noștri de știință se deschide posibilitatea cercetării tainelor vieții din adîncurile mărilor și oceanelor.

„Severianka”, acest titan al mării, este un instrument al omului în cunoașterea a noi și noi taine ale naturii, în supunerea naturii de către voința omenească. Primele două expediții ale submarinului s-au terminat cu succes și au confirmat perspectivele folosirii submarinului în scopuri științifice, pentru cercetarea mărilor și oceanelor.

Manuscrise rare

la Biblioteca Academiei R. P. R.

Atmosfera ce domnește la Biblioteca Academiei R.P.R. are un contrast. Pe de-o parte mișcare, animația de pe culoarele ce duc spre diferitele secții, pe de altă, tăcere, liniștia activității a celor ce studiază în sălile de lectură. Am deschis încet o ușă pe care scria: „Carti rare”. Aici liniștea și parca și mai pregnantă. Oamenii se mișcă și vorbesc ca într-un film mut. Privesc la cei aplecați peste dosare voluminoase pe care le cercetează unorii cu lupa. Au în față manuscrise. Poate și sentimentele pe care le trezesc aceste hîrtii pe care sîntădăți, unorii foarte de demult, și-au așternut gîndurile oameni de seamă, îi fac pe cercetători să păstreze această liniște respectuoasă. Urci în depozitul de manuscrise. Pești în jur auzai rufării și cărji. Aspra, îngălbenite de vreme, tălăcu...

Am avut în față file de pergament scrise cu sîte și sîte de an în urmă, începînd cu secolul al XI-lea. Încă de pe atunci oamenii dovedeau noble înclinații spre frumos. Slovele sînt scrise îngrijit, unele cu aur. Paginile împodobite cu splendide miniaturi colorate, cu frontispicii din motive dovînd un gust ales. Un prețios manuscris slav din secolul al XI-lea are o

legătură lucrată în argint, dovedind un mare meșteșug în modelarea metalelor. Iată o operă aparținînd marelui poet persan Ferdousi care a trăit în secolul al X-XI-lea. Este ornată cu miniaturi reprezentînd războinici călare. Se remarcă mîștrăria și care pictorial în mișcare, expresia de pe chipul personajelor.

Foarte interesantă este colecția așa-zisă „de autografe” pe care o deține Biblioteca Academiei R.P.R. E vorba de scrisori sau diferitele alte texte aparținînd unor oameni de seamă. Am primit scrisori de la George Enescu și Gheorghe Brătianu, Richard Wagner și Lamar-tine, Garibaldi și Voltaire. Iată o colecție de 91 de scrisori pe care marile scriitori francezi Romain Rolland le-a trimis lui Panait Istrati dezvoltîndu-i multe gînduri și păreri cu privire la artă și literatură. M-am aplecat cu respect peste fragmentul dintr-o scrisoare aparținînd gigantului literaturii ruse Lev Tolstol. O foște simplă, liniată, de caiet. Este datată doar 17 ianuarie. Un scris mare, înclinat spre dreapta. Am văzut o telegramă semnată de marelui poet indian Rabindranath Tagore și expedată din Belgrad.

„Era pe vremea cînd o boală a căruia leac nu se cunoștea, se cerea sîte și sîte de vieți omenești. Certific că cei trei romîni (doi copii și un bărbat) sînt în tratament preventiv de turbare în laboratorul meu...” Semnează: Louis Pasteur, Paris, iulie 1886. Cu emoție ne apropiem de ma-

putut observa în apă — luminată de puternice reflectoare — prezența unor organisme acvatice ciudate, molușce cu aripi și picioare, diferite meduze, pești și raci cu ochii negri. Cu ajutorul reflectoarelor se fac cercetări pînă la o distanță de 18—20 de metri.

În fața submarinului se află reflectorul unui televizor, care se găsește în cabina de cercetări științifice. Pe ecranul televizorului apar imaginile organismelor și ale lucrurilor ce se află în fața submarinului.

Spre deosebire de „Nautilus”, „Severianka” are cum s-ar zice patru ochi. Lucrurile din fața lui apar pe ecranul televizorului amînit. În partea dreaptă și stînga sînt iluminatoarele de bord. Deasupra submarinului există de asemenea un iluminator, care se deschide numai după scufundare. Astfel, în fața oamenilor noștri de știință se deschide posibilitatea cercetării tainelor vieții din adîncurile mărilor și oceanelor.

„Severianka”, acest titan al mării, este un instrument al omului în cunoașterea a noi și noi taine ale naturii, în supunerea naturii de către voința omenească. Primele două expediții ale submarinului s-au terminat cu succes și au confirmat perspectivele folosirii submarinului în scopuri științifice, pentru cercetarea mărilor și oceanelor.

Cu ajutorul vîștelor amînite s-au obținut date foarte interesante cu privire la diferitele straturi din apă. Ele arată mîștrărie și durată de timp a valurilor de pe suprafața apei, ceea ce deschide noi perspective în studierea corurenților marini. Prin iluminatoarele submarinului, cercetătorii au

putut observa în apă — luminată de puternice reflectoare — prezența unor organisme acvatice ciudate, molușce cu aripi și picioare, diferite meduze, pești și raci cu ochii negri. Cu ajutorul

Impăciunitorismul — manifestare periculoasă pentru viața unui colectiv

Cu câteva zile în urmă citind ziarul și revistele mi-a reținut în mod deosebit atenția un articol publicat în „Scinteia tineretului” sub titlul „O însulă în oceanul vieții noi”. Porund de la unele fapte nedemne petrecute în viața colectivului de funcționari de la cooperativa „Șteava Roșie” din Buzău, ziarul ridică în coloanele sale unele probleme, după părerea mea, de o mare importanță pentru educația comunistă a tineretului nostru. Care sînt faptele? Citiva tineri funcționari, influențați puternic de putreda ideologie și morală burgheză duc în afara instituției o viață murdară, unii de dîndu-se la furt din avuții obțesce. Față de aceste grave abateri însă, colegii, tovarășii lor de muncă nu iau nici o poziție. Le știu, le văd, le aud, dar cînd li se cere părerea ei împrumută ochii orbului și urechile surdului.

Marin Gr. Marin
director administrativ
al fabricii de confecții
„Georgehe Gheorghiu-Dej”
București

soților. Am înclinat în muncă mea ca și în viața mea să nu vîd în viața noastră o „însulă în oceanul vieții noi” de-a-mămonstrăz clar unde duce împăciunitorismul: manifestările de împăciunitorism „întrează viața colectivului, creind teren prielnic infiltrării buruienilor otrăvite ale moralei burgheze, carismului, hojta, depravării morale. Nepăsarea și indiferența cu care vicepreședintele cooperativei și contabilul sîd privesc o asemenea stare de lucruri, sînt de netolerat. Partidul care oamenii cu munci de răspundere din conducerea întreprinderii și instituțiilor noastre să aibă o atitudine politică față de întregul mers al unității respective, față de viața și problemele personale ale fiecărui om din colectivul pe care-l conduce, să lupte cu hotărîre pentru împărțirea în viața colectivului a spiritului de combativitate revoluționară, îndeosebi prin stimularea criticii de jos. Cei care încetează să aibă o asemenea atitudine politică devin nedemni de a conduce o instituție socialistă.

„O însulă în oceanul vieții noi” demostrează clar unde duce împăciunitorismul: manifestările de împăciunitorism „întrează viața colectivului, creind teren prielnic infiltrării buruienilor otrăvite ale moralei burgheze, carismului, hojta, depravării morale. Nepăsarea și indiferența cu care vicepreședintele cooperativei și contabilul sîd privesc o asemenea stare de lucruri, sînt de netolerat. Partidul care oamenii cu munci de răspundere din conducerea întreprinderii și instituțiilor noastre să aibă o atitudine politică față de întregul mers al unității respective, față de viața și problemele personale ale fiecărui om din colectivul pe care-l conduce, să lupte cu hotărîre pentru împărțirea în viața colectivului a spiritului de combativitate revoluționară, îndeosebi prin stimularea criticii de jos. Cei care încetează să aibă o asemenea atitudine politică devin nedemni de a conduce o instituție socialistă.

CRONICA

Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romine a emis următorul decret:

Pentru a se putea consacra în întregime activitățile de îndrumare și coordonare ce le revine ca vicepreședinți ai Consiliului de Miniștri:

- Tov. Ștefan Voitec, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și ministrul Industriei Bunurilor de Consum se eliberează din funcția de ministru al Industriei Bunurilor de Consum;
- Tov. Alexandru Sencovici se numește în funcția de ministru al Industriei Bunurilor de Consum;
- Tov. ing. Gherasim Popa, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și ministrul Industriei Grele se eliberează din funcția de ministru al Industriei Grele;
- Tov. Dumitru Șimuleac se numește în funcția de ministru al Transporturilor și Telecomunicațiilor;
- Tov. Carol Loncear se numește în funcția de ministru al Industriei Grele.

Pregătirea unor cadre competente are o mare însemnătate pentru refacerea și îngrijirea patrimoniului silvic al țării.

In fotografie: viitorii pădurari, elevii anului I de la Școala Silvică din Rm. Vilcea, execută în pepiniera școlii diverse lucrări practice la speciile forestiere și de ornamente.

Fototext: A. ZAULEȚ
profesor
(Fotografia primită în cadrul concursului corespondenților voluntari).

O măsură arbitrară a autorităților argentinene

La 11 aprilie a.c. Ministerul Afacerilor Externe al Republicii Populare Romine a remis Legației Republicii Argentina la București o notă de protest în legătură cu măsură Guvernului Argentinian prin care, fără a se invoca nici un fapt justificativ, a fost declarat principalul ei scop politic: educația comunistă a tinerilor în mijlocul cărora activează. Cum nu s-a sesizat de o asemenea stare de lucruri Comitetul orașeneș U.T.M. Buzău care avea datoria de a controla și îndruma în mod permanent și susținut activitatea organizațiilor de bază U.T.M.?

Ca și tovarășii care au scris reacției pe marginea articolului amintit, aștept și eu să citesc în ziar răspunsul la aceste întrebări.

„România de astăzi este un mare șantier de construcție”

Sîmbătă la amiază a părăsit țara dl. prof. Holland Roberts, membru în Biroul Consiliului Mondial al Păcii, președintele Institutului americano-sovietic din San Francisco (S.U.A.), care a fost oaspetele țării noastre la invitația Comitetului național pentru apărarea păcii din R.P. Romine.

Înainte de plecare, dl. prof. Holland Roberts a acordat un interviu unui redactor al Agenției Romine de Presă „Agerpres”.

Prof. Holland Roberts a vorbit despre mișcarea împotriva experimentelor cu arme nucleare, care se desfășoară în America.

Numeroase grupări adresează în acest sens mesaje precise. Printre acestea se numără Comitetul național de luptă pentru o politică nucleară rezonabilă, care la 13 februarie 1959 a publicat pe o pagină întreaga în unul din principalele ziare americane „New York Times”, un apel către președintele Eisenhower, președintele Consiliului de Miniștri, Hrușciov, și premierul Macmillan, precum și către poporul Statelor Unite, cerîndu-le să facă tot posibilul pentru a asigura succesul conferinței de la Geneva în problema înțelării experimentelor cu arme nucleare. În acest apel, semnat printre alții de generalul în retragere Hugh B. Hester, dr. Edward T. Sparling, președintele Universității „Roosevelt” din Chicago, prof. Linus Pauling, laureat al premiului Nobel, scriitorul Clifford Odets și Stuart Chase etc., erau criticate Comisia pentru energie atomică și Departamentul apărării al S.U.A., care insistă pentru continuarea experimentelor nucleare și se opun experimentelor de a se ajunge la un acord la Geneva.

Cu o lună în urmă, un alt grup important de cetățeni americani printre care Eleanor Roosevelt, profesorii Howard M. Tones de la Universitatea Harvard, C. Wright Mills și Hellen Merle Lynd de la Universitatea Columbia, a publicat un apel adresat Congresului Statelor Unite în care se denunță războiul ca instrument al politicii naționale și „războiul rece” ca o primăjdie pentru pace.

Prof. Holland Roberts a relevat de asemenea numeroase demonstrații pentru pace, „marșuri ale păcii”, care au loc în diferite orașe americane, ca și alte acțiuni ale cetățenilor americani.

Un mare răsunet a avut în țara noastră, a subliniat el, impresionanta călătorie pe care căpitanul Bigelow a făcut-o cu vasul păcii „The Beagle”, la regiunea din

Pacific unde au loc experiențele cu bombele atomice. Vasul a fost interceptat de căpitanul Bigelow a fost arestat pentru acțiunea sa curajoasă, însă protestul său a fost auzit în întreaga lume și toți oamenii cinstiți, chiar și unii dintre cei care l-au oprit să meargă înainte și-au dat seama că el are dreptate. După ce a fost eliberat, el a fost primit cu ovații la San Francisco, Los Angeles și în alte mari centre americane.

Prof. Holland Roberts a subliniat că asemenea acțiuni, care nu au fost posibile în urmă cu cîțiva ani oglîndase dorința tot mai pu-

Declarațiile prof. american Holland Roberts, membru în Biroul Consiliului Mondial al Păcii

ternică a poporului american de a se pune capăt politicii „pe marginea prăpastiei” și de a se reveni la o politică a bunei vecinătăți, ca cea urmată de Franklin D. Roosevelt. Nimeni din cei care cunosc puterea marilor monopoli din S.U.A., a spus prof. Holland Roberts, nu ar putea trage concluzia că s-ar putea obține cu ușurință o victorie împotriva aceluia care face comerț cu armele morții. Pentru aceasta este necesară reformarea unei opinii publice bine informate și vigilențe.

În legătură cu impresii culese în cursul vizitei sale în R.P. Romine, prof. Holland Roberts a spus între altele:

Oamenii din America nu știu multe despre România, despre istoria ei îndelungată și cultura ei remarcabilă. Noi am fost desprinsii de aproape toate sursele de informații, datorită „războiului rece” și politici care nu permite citirea majorității literaturii ce seosește în America din țările socialiste. Ca și Marco Polo, eu am găsit aici o lume cu totul nouă, foarte interesantă și strîns legată de celelalte țări socialiste, cu un spirit creator, cu o personalitate proprie. România de astăzi este un mare șantier de construcție. Am constatat aceasta ori unde am fost — de la București la Orașul Stalin, de la Tg. Mureș la Buzău. Pe șosele se văd puține autoturisme, însă circulația este foarte activă, iar în orașe cit și la sate, care transportă materiale necesare construirii unei baze economice solide, pen-

tră o viață prosperă și îmbelșugată. Mă uit acum pe fereastră și văd muncitorii care ridică o nouă construcție. Am văzut, ridicîndu-se case noi de cărămidă, solide și frumoase în gospodăria agricolă colectivă „Horia, Giocșa și Crișan” din apropierea Orașului Stalin, ca și în celelalte țirături rurale pe unde am trecut. În toate întreprinderile vizitate — la uzinele metalurgice „23 August” din București, la uzinele de ulei petrolifer „Imai” din Ploiești, la uzinele de tractoare „Ernst Thälmann” din Orașul Stalin.

Referindu-se la faptul că „unii sceptici afirmă că România nu poate fabrica tractoare” dl. Holland Roberts a arătat că astăzi „răspunsul îl găsim în activitatea de mecanizare a muncilor agricole. Am asistat la o probă a noului tractor universal, care poate funcționa 3.000 de ore fără reparații capitale. Ulterior am văzut cum lucrează pe ogoare aceste tractoare solide, bine construite și cum transportă ele repede încărcăturii mari pe șosele”.

Americanul Lincoln Steffens care a fost în Uniunea Sovietică în primii ani ai construcției, în anul 1921, scria așa: „Am văzut viitorul în acțiune”. Așa s-ar putea scrie și despre marea hidrocentrală de la Buzău, care va începe să producă energie electrică în anul 1960, sau despre gospodăria agricolă de stat „30 Decembrie” — o adevărată fabrică pe ogoare, care produce aproape toate instrumentele de producție agricolă necesare unui oraș.

Am fost, de asemenea, profund impresionat, în calitatea mea de vechi profesor în mai multe regiuni importante din Statele Unite și la toate gradele de învățămînt, de rezultatele școlii rominești.

Istoria a arătat că tocmai acele țări care au asigurat un învățămînt de înaltă calitate pentru copiii lor s-au situat în frunte în domeniul științei, industriei și artei creatoare. Țările care nu dau atenție copiilor rămîn în urmă și devin o frînă în calea progresului omenirii.

Am avut prilejul să văd o minunată activitate în multe școli din București. Dar vreau să vorbesc mai ales despre complexul de școli din Orașul Stalin, care lucrează în strînsă legătură cu uzinele „Șteava Roșie”. După cum am spus, sînt un șantier de construcție, o lume cu totul nouă. Programul ei ilustrează două tendințe semnificative ale învățămîntului din România: a crea cele mai bune condiții pentru a-l ajuta pe tîner să studieze în mod sistematic și a crește tînerii cu cunoștințe multilaterale de cultură generală și tehnice, cu o solidă bază practică.

Am vizitat Regiunea Autonomă Maghiară unde am găsit dovezi convingătoare că socialismul care se construiește în România făurește o unitate de nezdruccinat dintre poporul român și naționalitățile conlocuitoare.

După cum știe toată lumea, a spus în continuare domnia sa, în America negrii, meciștii, evreii, asiaticii și indienii suferă de pe urma segregăției și discriminărilor în numeroase domenii, și în doosebi în școlile și universitățile țării noastre. După cum a declarat Curtea noastră Supremă, ei nu se bucură de egalitate în ce privește posibilitățile de a studia.

Viața în România este bogată și variată, a spus în încheiere prof. Holland Roberts. Cînd mă voi întoarce în America voi povesti despre succesele pe care le asigură Romineii noul său regim social, munca creatoare de zi cu zi a poporului unit, munca consacrată construcției pașnice și făcută cu convingerea că oamenii pașnici pe drumul unui viitor plin de prosperitate.

Sa doborîm dorurile tinereții, educație răspundere

capătii și pînd prin comportarea lor numele fabricii. Aveam noi dreptul să considerăm astfel de abateri ca „încurcături” personale? Te poți considera om cu trăsături morale înalte, ferm, hotărît, demn de încrederea tovarășilor care muncesc, dacă nu li la o noarea colectivului, a întreprinderii în care activezi, dacă nu aperi printro atitudine intransigentă principiile moralei noastre comuniste?

Lasați în afara controlului colectivului, al tovarășilor lor de muncă, în afara griji colectivului de conducere al întreprinderii, astfel de tineri pot cădea cu ușurință în mocirla moralei burgheze. Neluînd la timp și cu toată exigența atitudine împotriva abaterilor lor ar însemna, în primul rînd, să încalcăm în modul cel mai grosolan principiul griji față de om, trăsătură inseparabilă a moralei comuniste, importantă obligație a conducătorului de instituție din statul nostru democratic.

Caracteristic pentru omul înaintat din patria noastră este grija cu care se interesează de munca și viața tovarășilor cu care muncesc, spiritul său combativ și intransigent față de orice abatere de la morală clasei muncitoare. Este incompatibil pentru un tovarăș cu muncă de răspundere să îngăduie printro atitudine de nepăsare și indiferență încălcarea principiilor noastre de viață. Aceasta înseamnă a dovedi atitudine de împăciunitorism — manifestare deosebit de periculoasă pentru viața unui colectiv și condamnată cu hotărîre de morală și ideologia noastră comunistă. Faptele relatate în articolul

față de viața și problemele personale ale oamenilor din întreprindere pe care o conduce? Primul adoptă o atitudine birocratică. Alifundindu-și capul în hirtii birocratului nu-l vede pe om, nu dorește să-l vadă, rezolvînd totul prin procedee cancelariste.

Cel de al doilea, arătîndu-se plin de „grijă” pentru bunul mers al cooperativei consideră abaterile de la morală comunistă drept niște „încurcături” oarecare și cu care n-ar avea nici un rost să-și „bată capul”.

Este regretabil faptul că tinerii din colectivul de funcționari ai cooperativei „Șteava Roșie” din Buzău se complac într-o astfel de atmosferă viciată de aerul stătut al împăciunitorismului, adoptînd poziția condamnată de „neamestec” în problemele personale ale colegilor lor de muncă. Cu atît mai condamnată e această poziție cu cît unii dintre acești tineri sînt și umeniști. Reiese clar că organizația de bază U.T.M. de aici neglijează într-un mod nepermis principalul ei scop politic: educația comunistă a tinerilor în mijlocul cărora activează. Cum nu s-a sesizat de o asemenea stare de lucruri Comitetul orașeneș U.T.M. Buzău care avea datoria de a controla și îndruma în mod permanent și susținut activitatea organizațiilor de bază U.T.M.?

Să luăm, de exemplu, familia. În societatea noastră familia este organ legat de întreaga viață a societății, întrucît ea este prima școală în care sînt educați viitorii membri ai societății. Dar viața de familie are o influență puternică nu numai asupra copiilor, ci și asupra

„Comunistul nu nu numai pe ogor. În fabrică, unde muncesc: el e și aici, în viața, în relații, în familie, în viața intimă”. Relațiile personale și viața de toate zilele a tînărului în care izbușesc — fiecșle, în mod izolat — lafe ale vicii societății exprimate în încălcarea regulilor de conviețuire, în beție și huliganism, în atitudine nedemne față de femeie, copii, lamulie etc. Noi trebuie să luptăm împotriva acestor rămășițe ale trecutului care mai persistă în mentalitatea unor oameni.

Ca și tovarășii care au scris reacției pe marginea articolului amintit, aștept și eu să citesc în ziar răspunsul la aceste întrebări.

Să luăm, de exemplu, familia. În societatea noastră familia este organ legat de întreaga viață a societății, întrucît ea este prima școală în care sînt educați viitorii membri ai societății. Dar viața de familie are o influență puternică nu numai asupra copiilor, ci și asupra

„Comunistul nu nu numai pe ogor. În fabrică, unde muncesc: el e și aici, în viața, în relații, în familie, în viața intimă”. Relațiile personale și viața de toate zilele a tînărului în care izbușesc — fiecșle, în mod izolat — lafe ale vicii societății exprimate în încălcarea regulilor de conviețuire, în beție și huliganism, în atitudine nedemne față de femeie, copii, lamulie etc. Noi trebuie să luptăm împotriva acestor rămășițe ale trecutului care mai persistă în mentalitatea unor oameni.

Ca și tovarășii care au scris reacției pe marginea articolului amintit, aștept și eu să citesc în ziar răspunsul la aceste întrebări.

În sprijinul întrecerii pentru sporirea producției de oțel

Sprijinînd întrecerea patriotică a siderurgicilor, care s-au angajat să dea anul acesta peste plan 109.000 tone de oțel, lucrătorii întreprinderii de colectare a metalelor și-au intensificat activitatea spre a asigura fierul vechi necesar.

În cursul trimestrului I întreprinderea a livrat oțelărilor peste plan o cantitate de fier vechi cu care se pot elabora aproximativ 84.000 tone de oțel. Rezultate deosebite au fost obținute în luna martie, cînd planul de colectare a fost depășit cu circa 13.000 tone de metal.

Acest succes se datorește măsurilor luate în ultima vreme pentru intensificarea acțiunii de colectare. Astfel, s-a trecut la recuperarea

organizată a metalului din haldăle de zăbur de la marile combinăte siderurgice, din care se prelevează ca atîr, în acest să se obțină circa 30.000 tone de metal și la alte acțiuni.

O contribuție importantă la acțiunea de colectare a fierului vechi au adus tinerii din orașele și satele patriei noastre mobilizați de organizațiile U.T.M. Numai tinerii din regiunile Hunedoara, Comănașta, Bacău și Regiunea Autonomă Maghiară au predat întreprinderii de colectare a metalului, în primele trei luni, aproape 2.800 tone de fier vechi.

Noul cinematograful din orașul Toplița
Foto: AGERPRES

Pregătirea ucenicilor — la nivelul tehnicii noi!

Cele două ateliere școlare — striclărie și țesătorie — amenajate cu mașini de mare capacitate, cu planuri de producție, creează condiții bune ucenicilor pentru însușirea meseriei la nivelul tehnicii noi.

Cu toate acestea, sînt cîteva probleme nerolvate în ceea ce privește pregătirea ucenicilor, problema care vor trebui să stea în atenția conducătorii școlii, a uzinelor ca și a comitetului U.T.M. De exemplu ucenicele țesătoare lucrează după normă: 9 m. țesături pe zi. Practic s-a constatat că această normă este foarte ușor depășită, că multe ucenice printre care Maria Chelerean, Viorica Bologa și altele realizează 20 și chiar 25 m. țesături pe zi. Normele nu constituie astfel pentru ucenice un factor mobilizator în ridicarea pregătirii tehnico-profesionale. Lipsuri serioase există și în ceea ce privește organizarea și realizarea practicii ucenicilor din anul II filatoare. Aceleași fapte practice la fabrica „Vasia Vasilescu” în condiții care nu le permit însușirea deplină a meseriei. Multe ucenice au fost repartizate la muncitoare slab calificate cum sînt Maria Hurubeanu, Maria Gaspar etc. Cele mai multe filatoare nu cunosc metodele înaintate de lucru, așa că și din acest punct de vedere ele nu pot îndruma competent pe tînerule ucenice. Din această pricină majoritatea ucenicilor au foarte puține cunoștințe tehnice și nu și-au însușit cunoștințele profesionale tehnice. Normal ar fi fost ca biroul

U.T.M. pe schimb să se îngrijească de organizarea practicii, de activitatea ucenicilor. Dar în această direcție nu s-a făcut nimic. Ba mai mult, tov. Maria Sidău, secretara comitetului U.T.M. consideră chiar că organizația U.T.M. din fabrică n-ar avea datoria să se îngrijească, să urmărească și să ajute ucenicele în ridicarea pregătirii și cunoștințelor lor profesionale. Un asemenea sistem de a privi o problemă de așa mare însemnătate — pregătirea ucenicilor — dovedește că comitetul U.T.M. din fabrică, organizația U.T.M. din școală au neglijat în mod nepermis practica ucenicilor. De altfel, între comitetul U.T.M. din fabrică și cel din școală nu există nici un fel de colaborare. Tocmai de aceea este bine ca biroul comitetului orașeneș U.T.M. Mediaș să analizeze într-o ședință largită, cu membrii comitetului U.T.M. din școală, din fabrică, cu tinerii care se ocupă de pregătirea ucenicilor, cu tinerii ingineri, leul cum se desfășoară practica ucenicilor și să ia măsuri concrete care să ducă la înlăturarea acestor lipsuri.

Partidul și guvernul acordă o atenție deosebită creșterii noilor cadre de muncitori cu o înaltă calificare. Organizația U.T.M. din școală, fabricii și uzine, conducerele administrative din regiunea Stalin nu trebuie să uite că pregătirea schimbului de miine al clasei muncitoare are o deosebită însemnătate în îndeplinirea sarcinilor importante pe care partidul le pune în fața industriei noastre socialiste.

U.T.M. pe schimb să se îngrijească de organizarea practicii, de activitatea ucenicilor. Dar în această direcție nu s-a făcut nimic. Ba mai mult, tov. Maria Sidău, secretara comitetului U.T.M. consideră chiar că organizația U.T.M. din fabrică n-ar avea datoria să se îngrijească, să urmărească și să ajute ucenicele în ridicarea pregătirii și cunoștințelor lor profesionale. Un asemenea sistem de a privi o problemă de așa mare însemnătate — pregătirea ucenicilor — dovedește că comitetul U.T.M. din fabrică, organizația U.T.M. din școală au neglijat în mod nepermis practica ucenicilor. De altfel, între comitetul U.T.M. din fabrică și cel din școală nu există nici un fel de colaborare. Tocmai de aceea este bine ca biroul comitetului orașeneș U.T.M. Mediaș să analizeze într-o ședință largită, cu membrii comitetului U.T.M. din școală, din fabrică, cu tinerii care se ocupă de pregătirea ucenicilor, cu tinerii ingineri, leul cum se desfășoară practica ucenicilor și să ia măsuri concrete care să ducă la înlăturarea acestor lipsuri.

Partidul și guvernul acordă o atenție deosebită creșterii noilor cadre de muncitori cu o înaltă calificare. Organizația U.T.M. din școală, fabricii și uzine, conducerele administrative din regiunea Stalin nu trebuie să uite că pregătirea schimbului de miine al clasei muncitoare are o deosebită însemnătate în îndeplinirea sarcinilor importante pe care partidul le pune în fața industriei noastre socialiste.

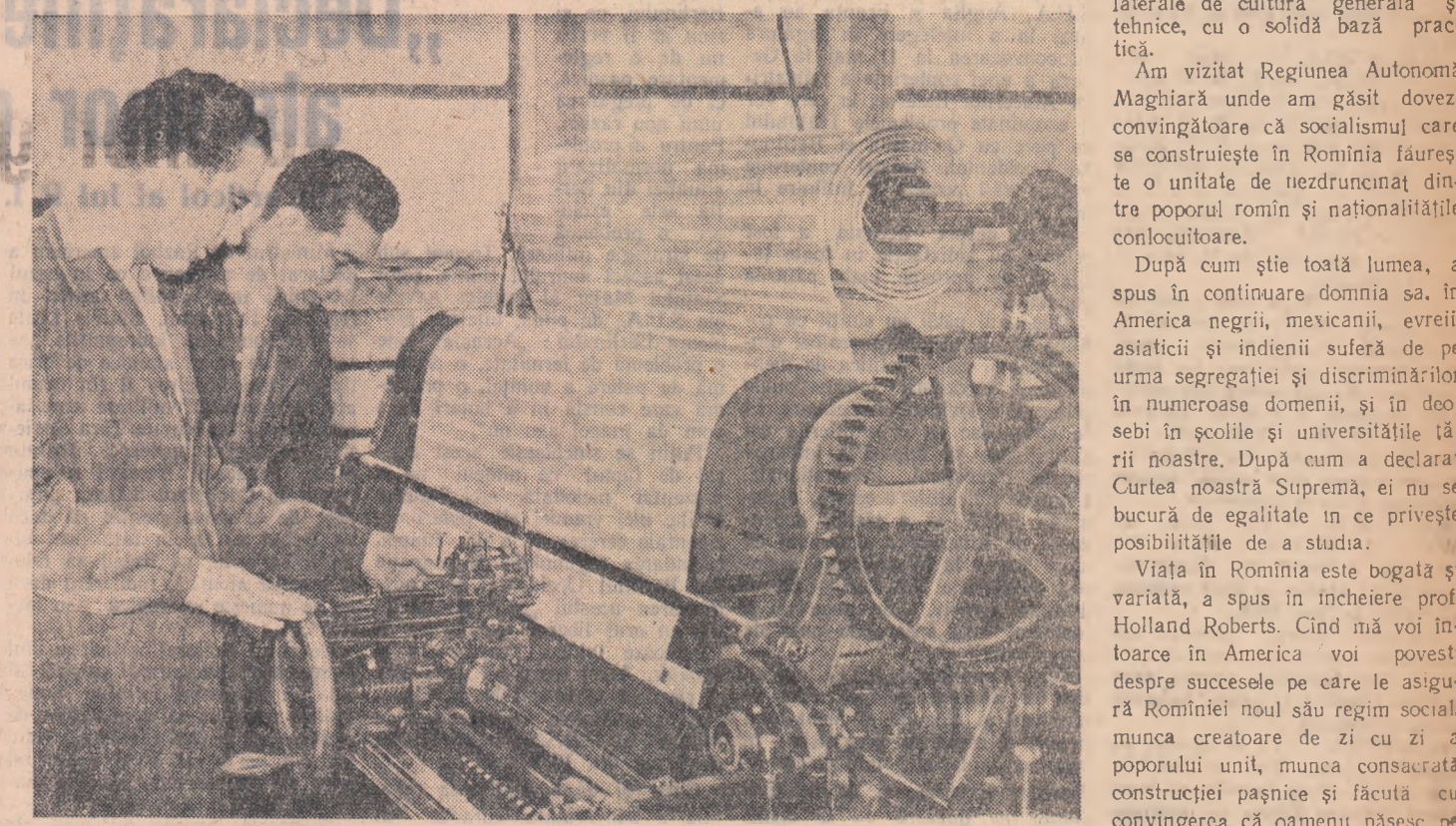
Cine răspunde de pregătirea viitoarelor filatoare?

Școala profesională de ucenici pentru industria bunurilor de consum din Mediaș pregătește sticlari, țesătoare și filatoare de bumbac.

Normal ar fi fost ca biroul

Timpul probabil

Pentru următoarele trei zile în țară vreme instabilă cu cer variabil, temperatură noroasă. Ploi locale și cu caracter de averse vor cădea în cea mai mare parte a țării. Vîntul va prezenta intensificări de scurtă durată din sectorul vestic. Temperatura în scădere ușoară: minimele vor fi cuprinse între 2 și 10 grade, iar maximele între 14 și 22 grade.

Maestrul Dumitru Tiron și regorul Ștefan Abodi din secția carde a întreprinderii „Encsel Mauriciu” din Tg. Mureș sînt frunțași în muncă. Iată-i în fotografie controlînd elasticitatea șocabei mașinii de confecționare capace carde de bumbac.

De peste notare

150 de tineri din Venezuela vor merge la Festival

CARACAS. — Ziarul „Tribuna Popular” anunță că 150 de reprezentanți ai organizațiilor de tineret din Venezuela vor participa la Festivalul Mondial al Tineretului și Studenților din Viena. Ziarul subliniază că organizațiile de tineret ale partidelor „Acțiunea Democrată”, „Uniunea Republicană-Democrată”, ale Partidului comunist etc., vor trimite reprezentanți la festival. Ideea organizării festivalului, spune „Tribuna Popular”, a fost sprijinită de entomiatrul Wolfgang Larrazabal, generalul Jose Rafael Gabaldon, Francisco Venanzi, rectorul Universității Centrale din Venezuela, și alți cunoscuți frunțași ai vieții publice și politice din țară.

Întâlnirea solilor organizațiilor studențești din țările europene

PARIS. — La Paris a luat sfârșit întâlnirea reprezentanților organizațiilor studențești din țările europene. Întâlnirea, care a durat trei zile, a fost organizată din inițiativa Uniunii Naționale a studenților din Franța și a Uniunii studenților polonezi. La întâlnire au participat de asemenea reprezentanți ai organizațiilor studențești din Uniunea Sovietică, Cehoslovacia, Ungaria, Bulgaria, Italia, Elveția, Germania occidentală, Luxemburg, Scoția, Olanda și Iugoslavia.

Participanții la întâlnirea care s-a desfășurat într-o atmosferă de prietenie au făcut un schimb de informații asupra activității organizațiilor lor și au discutat propunerile privitoare la colaborarea reciprocă.

În comunicatul dat publicității după încheierea întâlnirii se subliniază: „Reprezentanții organizațiilor studențești s-au pronunțat în favoarea colaborării între organizațiile studențești din țările cu sisteme socio-economice diferite. Aceste contacte și măsurile comune adoptate de organizațiile studențești contribuie la slăbirea încordării internaționale, la cauza păcii și a prieteniei între popoare și corespund dorinței și intereselor studenților”.

Impotriva discriminării rasiale

CAPETOWN. — Studenții și diferite organizații obștești din Uniunea Sudafricană au început o vastă mișcare de protest împotriva noilor acțiuni cu caracter rasist ale guvernului țării. După cum transmite agenția Reuter, la 9 aprilie studenții și membrele organizației de femei „Ezarele negre” din Capetown au manifestat în fața clădirii Parlamentului Uniunii Sudafricane în semn de protest împotriva proiectului de lege guvernamentală care prevede separarea învățământului universitar pentru studenții albi și cei de culoare. Potrivit agenției, demonstrația a avut loc în momentul când membrii Parlamentului dezbătau, în a doua lectură, proiectul de lege care interzice accesul studenților de culoare la universitățile Witwatersrand și Capetown. O demonstrație asemănătoare a fost organizată în aceeași zi și la Johannesburg.

Pe scurt

MOSCOVA. — Editura de stat pentru literatură politică a publicat în două volume stenogrammele ședințelor Congresului al XXI-lea extraordinar al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

PARIS. — Comitetul Central al Partidului Comunist Francez a hotărât ca Congresul al XV-lea al Partidului Comunist Francez să aibă loc între 24-28 iunie și nu la sfârșitul lunii mai, cum se hotărâse inițial.

BUDAPEȘTA. — După cum anunță agenția M.T.I., la 11 aprilie a plecat din Budapeșta într-o vizită de prietenie în R. P. Chineza, R.P.D. Coreeană, R. P. Mongolia și R. D. Vietnam delegația de partid și guvernamentală a Republicii Populare Ungare, condusă de Ferenc Mannich, președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Ungare.

PARIS. — După cum relatează „Le Monde”, Academia Franceză de „Inematografie”, organizație guvernamentală și din care fac parte lucrătorii din cinematografia națională franceză, a conferit „Marele premiu” pe anul 1958 pentru cea mai bună interpretare a rolului feminin într-un film străin, artistei sovietice Totiana Samoilova.

MOSCOVA. — Un grup de balet al Teatrului Mare din Moscova a plecat în dimineața zilei de 11 aprilie cu două avioane „Tu-104” la New York.

La acest turneu participă cei mai buni soliști ai Teatrului de Balet din Moscova, printre care Galina Ulanova și prima balerină Mala Pisekaika.

MOSCOVA. — La 10 aprilie, pe scena Teatrului Mare al U.R.S.S., soprana Teodora Lucauci și baritonul Ladislav Konya au interpretat cu mult succes rolurile Tatianei și al lui Onegin din opera „Evgheoni Oneghin” de Ciaikovski.

P. S. D. G. acuză politica guvernului de la Bonn

BONN 11 (Agerpres). — TASS transmite: Conducerea P.S.D.G. a dat publicității vineri un amplu document în care este fundamentat în mod amănunțit planul de reglementare a problemei germane („Planul P.S.D.G. privind la Germania”) elaborat de acest partid. În acest document, alcătuit din trei capitole sint explicate principiile de bază ale „Planului

P.S.D.G. privind la Germania” publicat anterior, este prezentat istoricul problemei germane și se răspunde la discuțiile purtate în jurul propunerii P.S.D.G. pentru reglementarea acestei probleme. P.S.D.G. acuză în documentul său puterile occidentale și guvernul R. F. Germane că, promovind politica înarmării Germa-

niei occidentale în cadrul N.A.T.O., au nesocotit toate propunerile U.R.S.S. și R. D. Germane în problema germană. Referindu-se la perioada anului 1952, când puterile occidentale au insistat asupra creării așa-numitei „comunități defensive europene”, P.S.D.G. își exprimă indignarea față de faptul că guvernul R. F. Germane a considerat atunci posibil să arunce la o parte ca pe un „pelec de hirtie” nota guvernului sovietic în problema germană din 10 martie 1952. „Ocazia a fost pierdută”, se spune în legătură cu aceasta în document. Șansele au rămas nefolosite, întrucât pe atunci totul era subordonat realizării comunității defensive europene, înarmarea fiind unicul scop”. Referindu-se la poziția de mai târziu a guvernului R. F. Germane în problema germană, P.S.D.G. arată urmările fatale ale hotărârii Bundestagului din 25 martie 1958 cu privire la înarmarea atomică a Bundeswehrului”.

Presă occidentală despre contradicțiile anglo-germane privind tratativele cu U.R.S.S.

LONDRA 11 (Agerpres). — Corespondentul din Bonn al influentului săptămânal englez „Economist” relatează despre o ascuțită serioasă a divergențelor anglo-germane în problema tratativelor cu Uniunea Sovietică.

După cum declară diplomații vestgermani, scrie corespondentul, Adenauer a fost „profund indignat” de faptul că MacMillan „s-a consultat cu guvernul german înainte de a-și anunța intenția de a pleca la Moscova”. După cum afirmă diplomații vestgermani, scrie corespondentul în continuare, „Adenauer are ca și înainte o atitudine de mare neîncredere față de apropiatele tratative cu Uniunea Sovietică”.

Corespondentul subliniază în continuare că „Adenauer a convins în mod vădit la Washington, prin intermediul lui von Brentano, Franța și Statele Unite de necesitatea de a tempera, dacă nu chiar

de a curma năzuințele Angliei de a contribui la tratative”.

BONN 11 (Agerpres). — Intreaga atenție reacției din Anglia la recentul discurs radiodifuzat și televizat al cancelarului R.F. Germane, Adenauer.

Ziarul „General Ansoiger” a consacrat relațiilor anglo-vestgermane un articol de fond în care se străduiește în fel și chip să sublinieze că recentul discurs al lui Adenauer „avea ca scop îmbunătățirea relațiilor germano-angleze”, ziarul scrie: „Dacă citi se pare, din picate, s-a produs contrariul”.

Corespondentul din Londra al ziarului „Vestfälische Rundschau” subliniază că în urma discursului său, Adenauer, a pierdut puțin și simpatia „prietenilor săi politici din Anglia”.

Un vas cehoslovac capturat în mod samavolnic de nave militare franceze

PRAGA 11 (Agerpres). — Cetele transmite: La 7 aprilie 1959 nave militare franceze au capturat în mod ilegal în larg nava cehoslovacă de transport „Lidice”, care transporta în portul marocan Casablanca mărfuri comerciale a căror livrare se făcea în baza unui acord cu guvernul Marocului. După capturare, nava „Lidice” a fost siliată să-și schimbe direcția și a fost escortată în portul algerian Oran, unde este în mod ilegal reținută până astăzi.

În legătură cu aceasta a fost remisă guvernului francez o notă prin care guvernul cehoslovac protestează cu hotărâre împotriva acțiunii samavolnice a autorităților franceze, care reprezintă o încălcare flagrantă a principiilor fundamentale ale dreptului internațional și libertății de navigație în larg.

În nota sa guvernul cehoslovac cere stăruitor ca guvernul francez să ia de urgență măsuri pentru eliberarea navei comerciale cehoslovace „Lidice” și a încărcăturii

acesteia, îngrijindu-se să nu se mai repete asemenea acțiuni ilegale ale autorităților militare franceze, care pun în primejdie relațiile dintre state și securitatea navigației în larg.

PARIS 11 (Agerpres). — TASS transmite: Capturarea de către navele militare franceze a vasului cehoslovac de transport „Lidice” cu încărcătura destinată pentru Maroc și percheziția efectuată în largul mării au stârnit un larg val de indignare a opiniei publice din Maroc.

Primul ministru ad-interim al Marocului, Bouabib, a chemat pe ambasadorul francez la Rabat căruia i-a declarat că guvernul marocan consideră acțiunile marinei militare franceze ca „extrem de primejdioase”. El a atras atenția reprezentanților guvernului francez asupra „urmărilor serioase care decurg din faptul capturării unui vas străin cu încărcătură destinată pentru nevoile naționale ale Marocului”.

bească năzuința neclintită care se manifestă prelungind spre reglementarea problemelor litigioase prin tratative.

Probabil de aceea au urmat un șir de declarații belicoase ale unor generali americani. Nu trece aproape nici o săptămână fără ca personalități militare din S.U.A. să nu țină discursuri amenințătoare. Ele intervin în politică, se străduiesc să prescrie rețetele lor de reglementare a problemelor internaționale. Orice propunere care urmărește însănoșirea atmosferei în lume stârnește milare din S.U.A. Recent, Norstad, comandantul suprem al forțelor armate ale N.A.T.O. în Europa, iar apoi generalul Gruenther au atacat propunerea cu privire la dezagajarea forțelor armate ale N.A.T.O. și ale Tratatului de la Varșovia.

În momentul de față generalii și amiralii din S.U.A. discută de zor problema Berlinului, ca și cum ar fi vorba nu de o reglementare pașnică, ci de pregătirea unui nou război. Pentru ei problema normalizării situației din Berlin este exclusiv o problemă de strategie militară. Tocmai sub acest aspect amiralul Burke, șeful Statului Major al forțelor navale ale S.U.A., de pildă, înțelege problema Berlinului: „Aceasta este o problemă de fermitate, o problemă de putere a voinței, o problemă care constă în a hotărâ dacă vom da înapoi sau nu”.

Putin se schimbase acest amiral de faptul că nimeni nu a prezentat niciodată nici Stărilor Unite, nici vreunei alte puteri occidentale cererea de a da înapoi. Lichidarea regimului de ocupație din Berlin Occidental și transformarea acestuia „oras de front” într-un oraș liber și pașnic vor fi folosite totuși popoarelor și statelor. Acest lucru l-a spus clar și răspicat tovarășul N. S. Hrușciov, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., la conferința de presă din 19 martie.

Chiar și după explicarea raportată a adevăratului caracter al propunerii sovietice cu privire la problema Berlinului și la Trata-

O declarație a Agenției TASS

MOSCOVA 11 (Agerpres). — TASS transmite următoarea declarație: În ultimul timp agențiile americane Associated Press și United Press International și agenția franceză France Presse, referindu-se la informații primite din Port Said, răspundesc știrilor potrivit cărora s-ar afla în drum spre Irak, venind din Uniunea Sovietică, 855 de „lineri kurzi sovietici înarmați, bine instruiți pentru ducerea unui război de partizani”. Aceste știri sînt reluate pe larg îndeosebi de presa Republicii Arabe Unite, plasându-se în legătură cu aceasta fel de fel de falsuri în privința Uniunii Sovietice.

Agencia TASS este impunită să declare că aceste știri sînt necociri pure.

În realitate, la începutul lunii aprilie, au plecat pe bordul motonavei sovietice „Gruzia” din Odesa la Basra (Irak) 459 de cetățeni irakieni de naționalitate kurdă, care în 1947 au părăsit Irakul pentru a scăpa de persecuția la care îi supunea regimul reacționar colonialist Nuri Said. Feisal pentru participarea la mișcarea de eliberare națională a poporului irakian și au găsit adăpost în Uniunea Sovietică. Ei sînt însoțiți de familiile lor — soții și copii — al căror număr se ridică la 394 persoane.

După proclamarea Republicii Irak, acești kurzi care trăiau în diferite localități din Uniunea Sovietică, și-au exprimat dorința de a se înapoi în patrie și guvernul irakian a făcut cunoscut că este gata să-i primească. Ei se rapatriază în Irak împreună cu familiile lor cu sprijinul Uniunii Sovietice și al Crucii Roșii și Semnelui Roșie din U.R.S.S. Printre kurzii irakieni repatriați se află aproximativ 100 de bărbați — persoane în vîrstă și invalizi.

Aceștia sînt tăpale și ele sînt suficiente de bine cunoscute acelor care răspundesc născocirile sus-

Fidel Castro demască campania dușmănoasă a presei străine împotriva regimului din Cuba

HAVANA 11 (Agerpres). — Cu prilejul comemorării celor peste două sute de victime ucise de agenții dictatorului Batista în urma marilor greve generale din aprilie 1958, la Havana a avut loc un miting popular la care a luat cuvîntul Fidel Castro, președintele guvernului cuban.

Cuvîntarea lui a fost consacrată demascării „campaniei dușmănoase contrarevoluționare desfășurată de presa străină și de agenții de presă internaționale împotriva noului regim instaurat în Cuba”. După cum informează corespondenții de presă, Castro a citat o telegramă a agenției United Press International care poate constitui „un exemplu de campanie de defăimare” organizată în străinătate împotriva poporului Cubei.

La un miting organizat de muncitorii fabricii de sticlă electric din Havana, primul ministru Fidel Castro, potrivit unei telegrame a agenției Associated Press, a criticat Statele Unite care acordă azil fugarilor cubani, partizani ai dictatorului Batista”. El a declarat că „este jocos ca guvernul american să permită unor criminali de război să folosească teritoriul S.U.A. drept bază a campaniei antirevoluționare”. Castro a calificat aceasta drept o acțiune a unui „vecin rău”.

menționate. După cum se vede merg pot treburile pentru acei care, erijindu-se în apărători ai intereselor arabilor, recurg la asemenea mijloace josnice față de această acțiune umanitară.

Guvernul italian a încheiat un acord cu S.U.A. pentru crearea pe teritoriul italian a unor baze americane pentru rachete.

(Ziarele)

Gondolier in manieră americană (Din ziarul „Comsomolskiaz Pravda”).

ținătoare la adresa U.R.S.S., nu pot să nu stîrnească mirare întrucît ele nu contribuie la stabilirea unei atmosfere prietnice succedutei apropiate tratative. Aceste declarații lipsite de răspundere sînt destinate să sperie cu războiul pe cei cu nervii slabi, dar în același timp ele nu sînt o dovadă de forță, ci un semn de slăbiciune.

Nu pentru prima oară auzim îndemnuri belicoase ale militarilor americani și amenințări la adresa U.R.S.S. Ele nu ne sperie. Poporul sovietic are nervii tari, el a auzit amenințări și înainte.

Aceste îndemnuri ale unor militari suspuși din S.U.A. trebuie să neliniștească în primul rînd pe americanii înșiși, pe acei oameni lucizi din Statele Unite care nu pot să nu-și dea seama de pericolul pe care îl implică pentru S.U.A., pentru pacea generală asemenea discursuri ațîțătoare, nesă-

cu vigență de strajă, păzindu-și patria. Ele nu amenință pe nimeni. Dar nici nu vor îngădui nimeni să amenințe securitatea frontierelor lagărului socialist, munea pașnică a poporului nostru.

„Este timpul să se înțeleagă”, a spus tovarășul N. S. Hrușciov în raportul prezentat la Congresul al XXI-lea al P.C.U.S., că amenințările n-au nici un rost atunci cînd e vorba de Uniunea Sovietică, de lagărul socialist și să se recunoască schimbările radicale care s-au produs în situația strategică din lume.

Acum toată lumea recunoaște marile succese obținute de știința și tehnica sovietică, care a deschis omenirii calea spre Cosmos. Aceste realizări dovedesc posibilitățile de care dispune Uniunea Sovietică, sistemul mondial socialist. Este absolut evident că, dacă Uniunea Sovietică poate lansa o ra-

chetă la sute de mii de kilometri în Cosmos, ea poate lansa fără greș rachete puternice în orice punct al globului pămîntesc”. (N. S. Hrușciov, Raport la Congresul al XXI-lea al P.C.U.S. Ed. Politică pag. 103, n. tr.).

Personalitățile militare cu judecata sănătoasă din țările Europei Occidentale abordează în mod realist aprecierea situației și a posibilităților. Ele își dau seama că popoarele Europei care au suferit urmările grele ale celui de-al doilea război mondial nu doresc ca un nou război să le pricinuiască suferințe incalculabile. În cercurile militare din Europa Occidentală se constată că flecăreala provocatoare a unor generali americani nu conține nici măcar un graunte de rațiune sănătoasă. Liddle Hart, cunoscut comentator militar englez, a îndemnat zilele acestea pe conducătorii N.A.T.O. să țină seama de faptul că amenințările cu arma nucleară la adresa U.R.S.S. „nu mai au nici un sens”. Middleton, comentatorul ziarului „New York

IN ITALIA: Acțiuni contrarii intereselor păcii

Printre statele care au încheiat recent acorduri cu S.U.A. privind instalarea de rampe de lansare a rachetelor pe teritoriul lor este și Italia. Acest fapt a stîrnit îngrijorarea opiniei publice mondiale, a popoarelor iubitoare de pace. Pentru a justifica în fața propriilor lor popoare acordurile i-chieate, cercurile conducătoare din Italia au lansat șovonul că pe teritoriul țărilor socialiste din Balcani, s-ar fi construit rampe de lansare a rachetelor. Despre lipsa de temei a acestor afirmații se vorbește în interviul publicat ieri în ziarul nostru, interviu acordat de ministrul Afacerilor Externe al R. F. Romine, Aram Bunacu, corespondentului ziarului italian „Paese” și „Paese-Sera”.

Încheierea unui acord cu pronațional caracter agresiv între S.U.A. și Italia, tocmai într-un moment în care, datorită eforturilor țărilor iubitoare de pace, a fost deschisă calea tratativelor pentru rezolvarea a problemelor internaționale litigioase, nu poate să nu trezească neliniște și îngrijorare în opinia publică.

În interviu se arată că propaganda occidentală folosește vechea și obișnuită metodă a denaturării cu privire la politica de pace a țărilor socialiste. Acordul dintre S.U.A. și Turcia pentru instalarea rampelor de lansare a rachetelor pe teritoriul turc a fost premers de o serie de declarații calomnioase cu privire la o pretinsă construire pe teritoriul romin ca și pe teritoriul celorlalte țări socialiste din Balcani de baze pentru lansarea armelor rachete. Încă atunci, în declarația sa din 26 ianuarie, guvernul romin a arătat că aceste afirmații nu sînt adevărate. „Dacă totuși asemenea afirmații au fost repetate — se spune în interviu —

clarității inutile, primejdioase și chiar dăunătoare”.

Declarația d-lui Pella arată încăodată că în Apus există exponenți ai unor cercuri politice influente care preferă în locul unei păci statornice, războiul, chiar războiul atomic.

Acordul dintre Italia și S.U.A. cu privire la instalarea rampelor pentru lansarea rachetelor, constituie un pas contrar intereselor poporului italian, păcii și securității în Europa.

Exprimînd sentimentele poporului nostru, guvernul romin consideră, că interesele vitale ale popoarelor cer din partea factorilor de răspundere din toate statele nu intensificarea pregătirilor militare, ci dezvoltarea multilaterală a colaborării economice, politice și culturale.

AL. GIRNEAȚA

Racheta cosmică sovietică a implinit 100 de zile

MOSCOVA 11 (Agerpres). — TASS transmite: Racheta cosmică sovietică a străbătut deja peste 250 milioane kilometri în jurul Soarelui. Duminică, 12 aprilie, se împlinesc 100 de zile de la lansarea rachetei.

În prezent racheta se află la aproximativ 20 milioane kilometri de pămînt, adică de 60—70 de ori mai departe decît Luna. La sfîrșitul acestui an distanța de la Pămînt la racheta va depăși 150 milioane kilometri.

Premierul Kassem despre situația forțelor armate ale Republicii Irak

BAGDAD 11 (Agerpres). — TASS transmite: Luînd cuvîntul vineri la Casa ofițerilor în fața unui auditoriu format din ofițeri, sergenți și soldați ai armatei irakiene, primul ministru Abdel Karim Kassem a vorbit despre situația forțelor armate ale Republicii Irak. Armata irakiană, a spus el, dispune în prezent de toate tipurile necesare de armament, ea este pregătită „să dea o ripostă oricărui forțe a inamicului care ar cuteza să atace țara noastră”.

Kassem a subliniat că eforturile depuse de ținara Republică Irak pentru înfățișare forțelor sale armate nu sînt făcute cituși de puțîn în scopuri agresive ci ea face aceasta în scopul apărării poporului irakian și a Republicii Irak. Date fiind atacurile dușmănoase la adresa Republicii Irak din partea unor cercuri din străinătate, Kassem a chemat pe militarii irakieni să-și însușească mînuirea tehnicii noi, să studieze arta militară, să întărească unitatea între armată și popor, unitatea rîndurilor naționale.

Acum toți își dau seama într-o măsură mai mare decît înainte că Uniunea Sovietică se situează ferm pe pozițiile menținerii păcii. Guvernul sovietic luptă cu perseverență pentru a obține ca toate problemele să fie rezolvate pe calea tratativelor și nu „de pe poziții de forță”. Tocmai de aceea guvernul sovietic propune încheierea unui Tratat de pace cu Germania. Dacă puterile occidentale nu vor accepta însă încheierea acestui tratat, Uniunea Sovietică, împreună cu alte state care i-au fost aliate în războiul împotriva crotropitorilor hitleristi, va semna acest tratat cu Republica Democrată Germană. Uniunea Sovietică face tot ce-i stă în putință pentru normalizarea pe cale pașnică a situației din Berlin. În legătură cu aceasta nu amenințăm pe nimeni, ci adresăm un apel puterilor occidentale să căutăm împreună să rezolvăm problemele pe cale pașnică.”

Opinia publică mondială vede în declarațiile reprezentanților Pentagonului o primejdie gravă pentru pace.

Oamenii rezonabili, neobișnuiți de propagandă, refuză să meargă pe drumul luncos pe care îl împing ațîțătorii americani. „Generalii care se joacă cu arma atomică, arată ziarul vest-german „Neue Rhein Zeitung”, ar trebui să amutească: războiul nu este o alternativă. El nu poate fi o alternativă”. „Oare aceasta este o politică? — întrebau cu indignare ziarul. Oare acesta este un răspuns la apelul insistențat al Moscovei de a lua loc la masa tratativelor? Acesta este un joc cu cărți false...”

Conducătorii militari de la Washington ar trebui să țină seama de aceste glasuri lucide. Oricine acționează în contradicție cu rațiunea sănătoasă care cere menținerea păcii și promovarea unei politici de coexistență pașnică, riscă să-și frîmță gîtul Cine va îndrăzni să bată cu un pumn războinic în masa tratativelor, va atrage asupra sa mînia profundă a popoarelor.

Trbuie să se țină seama — îndeosebi conducătorii americani — de faptul că dacă imperiaștii vor dezlănțui un nou război mondial, acesta va fi fără îndoială ultimul și se va termina cu înfrîngerea totală a lumii capitaliste.

„Declarațiile lipsite de răspundere ale unor generali din S. U. A.”

Un articol al lui R. I. MALINOVSKI, mareșal al Uniunii Sovietice

Ministrul de Război american a declarat de asemenea că în cazul izbucnirii unui conflict armat în regiunea Berlinului, Statele Unite se vor considera îndreptățite „să facă uz de arme atomice de orice fel”. Lui McElroy îi țin isonul de personalități militare care amenință cu nerăsuinare Tara Sovietică cu bomba nucleară. Printre altele, generalul Norstad a spus recent în Congresul S.U.A.: „Pornesc de la considerentul că dacă va trebui să facem față unei situații serioase, va trebui să folosim arma atomică, indiferent dacă ea se numește strategică sau tactică”.

Asemenea declarații salbatice sînt făcute de reprezentanți oficiali ai S.U.A.: generalul Twining, președintele grupului mixt al șefilor de slai major, amiralul Burke, șeful statului major al folei navale și generalul White, șeful statului major al forțelor aeriene.

Aceste declarații nedemne ale unor militari americani, presărate de altfel cu tot felul de cuvînte

buie. Nu înfîmptor în America există un număr destul de mare de oameni care se tem ca nu cumva generalul Twining și colegii săi din grupul mixt, care au datorită să păzească securitatea poporului american, să treacă cu vederea urmările unei contralocuri nimicitoare care li vor fi expuse în mod inevitabil și Statele Unite, dacă atomiștii imperiaștii ar dezlănțui un război nuclear. A trecut vremea cînd S.U.A. erau invulnerabile. Minimalizarea posibilităților reale ale U.R.S.S. de a da o contralocură agresorului și exagerarea posibilităților celor de peste ocean, mai cu seamă în domeniul rachetelor balistice strategice, nu arată că personalitățile militare din S.U.A. ar da dovadă de rațiune sănătoasă. Generalii și amiralii americani sînt aceia care trebuie să știe că Tara Sovietică dispune de nu mai puțin forțe și posibilități pentru a riposta cu aceleași mijloace cu care este amenințată.

Forțele armate ale U.R.S.S. sînt

în primul rînd de regi „rachetelor”, de fabricanți de bombe nucleare și de alte tipuri de armament care realizează profitori fa-buloase de pe urma producției de armament. Ei se tem de lichidarea focarelor de primejdie militară, întrucît tocmai la aceste focare ei își încalzește mințile.

După cum arată observatorul american M. Childs, aceste forțe exercită o influență din culise asupra Casei Albe pentru a determina guvernul S.U.A. „să se determine pe o poziție rigidă și intransigentă față de orice tratative”.

Din ordinul lor, persoane îmbrăcate în uniforme militare au robități cîntărești-provocatorie și instigatoare.

Dar pe cit de absurde sînt chemările instigatoare ale generalilor și amiralilor americani, pe atît de neîntemeiate sînt și calculele inspiratorilor lor. Consecințele acestui plan provocator se vor întoarce împotriva inspiratorilor și organizatorilor lor. Promotorii războiului și-au propus să ațite pasiunile antiosvietice. În fond însă pretulindeni au izbutit cu și mai multă forță sentimentele de profundă indignare împotriva provocărilor clicii militariste americane.